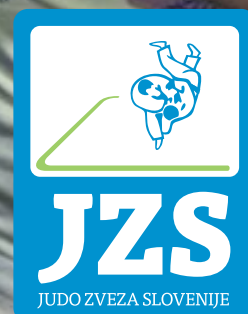

SLOVENSKI JUDO

柔道

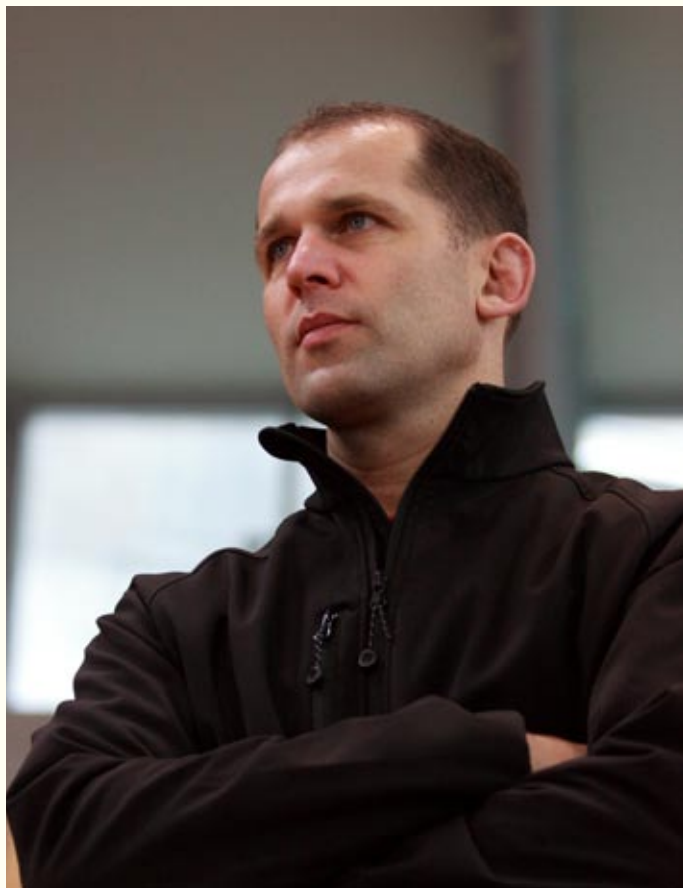
OLIMPIJSKE IGRE RIO 2016-NOV MEJNIK

OLIMPIJSKA PRVAKINJA TINA

BRONASTA ANA VELENŠEK

OLIMPIJSKE IGRE RIO 2016 NA KRATKO: FABI, KAPO DOL!

Pogled na olimpijske igre predsednika JZS Darka Mušiča

Darko Mušič, aktualni predsednik JZS, je z rezultati slovenskih judoistov več kot zadovoljen.

Slovenski judo je mejnik uspehov ponovno premaknil stopničko višje. Kako visoko še lahko posežemo?

V časih, ko sem sam tekmoval, je bil uspeh, če si zmagal borbo, morda dve na takratnih 'A turnirjih'. O olimpijadi smo samo sanjali. Obdobje slovenske osamosvojitve je pomenilo spremembe tudi v slovenskem judu – začeli so se pripravljati temelji za prihodnost, za izide zdajšnje generacije.

Dvanajst let, štiri olimpijade, pet medalj. Pridemo do spoznanja, da znamo, da lahko, da delamo dobro. Vsa čast in čestitke Marjanu Fabjanu, tvorcu naših uspehov, in njegovi ekipi. Predvsem pa vsa čast športnikom, brez katerih tudi Fabi ne bi bil to, kar je. Saj ni velikih skrivnosti. Tudi ostali klubi znajo vzgajati in pripraviti športnika, vendar se zdi, da v klubu na Lopati nekako bolj zaupajo svojim sposobnostim in načinu dela. V klubu prevladuje samozavest in zaupanje v delo, pot, trenerja, sotekmovalca, sistem. Zdi se, da v drugim klubom manjka predvsem to – zaupanje.

Tukaj se kaže največja težava Judo zveze Slovenije. Članski rezultati, ki štejejo največ, so konstantni samo v enem klubu. Morda se v dveh, treh ekipah pojavi kakšen dober rezultat, ki pa ostane osamljen. Izoblikovati je potrebno pogoje in sistem, da bodo tudi ostali klubi prenesli rezultate iz mladinskih selekcij v člansko in s tem razširili kakovostni vrh v slovenskem judu,

saj se lahko zgodi, da 'vlečni konj' zasopiha, doživi krizo in smo v trenutku na dnu. Marjanu Fabjanu je potrebno pomagati, mu zagotoviti primerne pogoje za delo, ga malenkost razbremeniti in vsaj skušati razširiti kakovost na preostale klube.

Seveda se že nekaj časa zavedamo teh težav, vendar še nismo našli rešitve. Tukaj se moram malenkost dotakniti prihodnjih volitev. Morda je čas, ko lahko poskušamo uvesti določene spremembe tudi v Judo zvezi Slovenije. Mandat in obdobje Bogdana Gabrovca se je končalo. Kot sem obljubil ob prevzemu mandata, nismo uvajali večjih sprememb. Če pogledam nazaj, niti ni bilo možnosti za večje spremembe in te so bile nesmiselne tudi ob koncu olimpijskega ciklusa. Skoraj na vsakem velikem tekmovanju smo dosegli največje uspehe. Na lanskem evropskem prvenstvu oz. evropskih igrah smo osvojili štiri medalje, od tega eno ekipno. Svetovno prvenstvo mladincev in mladink je ponovno prineslo štiri medalje, dekleta so na mladinskem evropskem prvenstvu osvojila ekipno srebro, zlato in srebro na svetovnem članskem prvenstvu in za konec dve medalji na olimpijadi. Enormni uspehi.

Čas je, da se tudi Judo zveza Slovenije organizacijsko dvigne na višjo raven. Najboljšim športnikom in trenerjem je potrebno zagotoviti pogoje za doseganje vrhunskih rezultatov.

Dobri rezultati skrijejo probleme, nesoglasja se zgladijo s kratkoročnimi rešitvami, a ostanejo in se prenašajo na prihodnost. V marketingu smo praktično na ničli, slovenski sistem tekmovanj je potrebno posodobiti ... Potrebno je postaviti Judo zvezo Slovenije na pozicijo, ki si jo zasluži in pozicijo, ki jo mora nujno doseči. V Judo zvezi morajo klubi prepoznati organizacijo, ki ji lahko zaupajo, je vredna spoštovanja in sodelovanja. Potrebno je začeti delovati na vseh področjih juda in v tekmovalni del uvesti sistem slovenske reprezentance.

Menim, da, ob primernih pogojih, v prihodnje ni potrebe za skrb o prihodnosti slovenskega juda. Judoisti, ki so nastopili v Rio so mladi, zagotovo bodo najresnejši kandidati za nastop na prihodnjih igrah. Tudi generacija zdajšnjih mladincev in mladink je zelo močna, uspešna na lanskem svetovnem prvenstvu.

Ob neverjetnih uspehih naših olimpijcev se je zelo povečalo zanimanje za judo med mladimi - vpis v judo klube je v porastu. Pomembno je, kako ta šport približamo otrokom in jih motiviramo za udejstvovanje na domačih tekmovanjih. Z dobrim delom lahko izoblikujemo bodoče vrhunske športnike in poskrbimo za konkurenčnost.

Hvala Marjanu Fabjanu, Urški Žolnir, Tini Trstenjak, Ani Velenšek, Luciji Polavder, Roku Drakšiču, Adrianu Gombocu, Mihi Žganku in ostalim športnikom, da so del naše ekipe, nas razveseljujejo z uspehi in kažejo pot. Nenazadnje gre zahvala tudi našemu dolgoletnemu, dosedanjemu predsedniku Bogdanu Gabrovcu in sekretarju Francu Očku, ki sta med drugim zaslužna za odlično podlago za delo v prihodnje.

Stopimo skupaj, izkoristimo ta dar in gremo pogumno vrhunskim rezultatom naproti. Ni potrebe, da se pravljica kadarkoli konča. Tokio 2020, se vidimo!

Darko Mušič
predsednik JZS

Tina Trstenjak je na OI v Riu prepričljivo osvojila zlato medaljo.

Šmartinčanka Ana Velenšek je, kljub poškodbi kolena, osvojila bronasto medaljo.

Adrian Gomboc na svojih prvih OI, v kategoriji do 66 kg, ni bil daleč od odličja.

SLOVENSKI JUDO

	Stran
OLIMPIJSKE IGRE RIO 2016	2
VSEBINA	3
OLIMPIJSKE IGRE RIO 2016	4
EVROPSKO KADETSKO PRVENSTVO	16
MLADINSKI EJU TURNIRJI	17
KADETSKI EJU TURNIRJI	19
STROKOVNI ČLANEK	21
GRAND SLAMI, PRIXI, MASTERSI, SVETOVNI	27
IN EVROPSKI POKALI	
DRŽAVNO PRVENSTVO MLAJŠIH ČLANOV,	31
ČLANIC	
DRŽAVNO PASOVNO PRVENSTVO	32
ČLANOV, ČLANIC	
RAZVOJ SLOVENSKEGA JUDA 2003	34

TelekomSlovenije

Vse za borbne športe

www.sportna-oprema.si

030 340 550

SLOVENSKI JUDO - strokovna revija Judo zveze Slovenije
letnik 21 • številka 110 • april - avgust 2016
Strokovna revija Judo zveze Slovenije
Izdaja Judo zveza Slovenije, Partizanska cesta 35, Slovenska Bistrica

Glavni urednik: Darko MUŠIČ, odgovorni urednik Jože ŠKRABA.
Uredniški odbor sestavljajo: Željko Gabrovec
Fotografije: Niko MUŠIČ, Gregor MAKOVEC, Jože ŠKRABA,
Darko PETELINŠEK in drugi.

Grafično oblikovanje in tisk: Tiskarna Saje, Nova ulica 31, 2000 Maribor

Uredništvo: Malnarjeva 32, 1117 Ljubljana, telefon 01/519 73 07,
E-pošta: joze.skraba@gmail.com

OLIMPIJSKA PRVAKINJA TINA TRSTENJAK

TINA OSVOJILA VSE MOŽNE NASLOVE

Tina Trstenjak je že druga slovenka, ki je okusila slavo ob osvojitvi zlate medalje.

Rio de Janeiro, 06.-12. avgust 2016. Na XXXI. olimpijskih igrah v Rio de Janeiro v Braziliji je slovenski judo ponovno dokazal, da spada v sam vrh svetovnega juda in slovenskega športa. Na zaključnem turnirju 4-letnega ciklusa je na tatami stopilo tristo devetdeset judoistov iz stošestintridesetih držav. Slovenski judo je zastopal pet športnikov in dva trenerja. Barve Slovenije so branili Tina Trstenjak, Ana Velenšek, Adrian Gomboc, Rok Dragšič in Mihael Žgank. Tvorca uspehov, kot trenerja ob blazini, sta bila Marjan Fabijan in Urška Žolnir. Vodja odprave JZS je bil generalni sekretar Franc Očko.

Za že skoraj neverjeten niz medalj z olimpijskih iger in veselje v celotni olimpijski reprezentanci Slovenije je tretji dan judo turnirja poskrbela TINA TRSTENJAK, ki je osvojila zlato odličje in s tem naslov OLIMPIJSKE PRVAKINJE v kategoriji do 63 kilogramov.

Z učinkovitim proti metom je Tina strla upor francozinje in si s končnim prijemom zagotovila zlato medaljo.

V prvem kolu je bila prosta, nato pa v drugem kolu, po dokaj izenačeni borbi, strla upor Italijanke Gwend (2 Shidi). Čeprav bi

se lahko, zaradi polemik o morebitnem dotiku Tine z roko pod pasom, situacija razpletla v korist Italijanke. Sodniki so dosodili, da dotika ni bilo in Tina je začela zmagovati niz. V četrtfinalu je s končnim prijemom premagala Kitajko Yang, v polfinalu je s podobno tehniko slavila proti domačinki Silvi. V finalu jo je čakala vedno neugodna Francozinja Agbegnenou, ki pa ni uspela presenetiti. Z učinkovitim kontra metom in nadaljevanjem v parterju je tekmico uspešno dobila v končni prijem za novo zmago in osvojitve naslova, ki je dopolnil bogato zbirko. Tina si je priborila NASLOV OLIMPIJSKE PRVAKINJE.

Naslovu evropske in svetovne prvakinja ter najboljša tekmovalke na IJF lestvici je tako dodala še naslov olimpijske prvakinja. Ko športnik osvoji vse, kar se da, se upravičeno vprašamo kje je meja. Bo ciljala na ubranitev naslovov? Morda razmišlja o zaključku kariere?

INTERVJU S TINO TRSTENJAK:

Za vami je zelo uspešen nastop na minulih olimpijskih igrah v Braziliji. Osvojili ste zlato odličje. Kakšen je vaš prvi vtis minule olimpijade?

Od olimpijade je minilo že kar nekaj časa. Sedaj je vse to že za mano in na olimpijado imam lepe spomine. Življenje teče naprej, vzeti pa si morem čas in razmisliti kako naprej.

Osvojili ste že drugo zlato odličje za vaš klub in celotni slovenski Judo. Kako bi opisali zlato odličje? Kakšno vrednost ima za vas?

V moji zbirki medalj, mi to pomeni zelo veliko, ampak sedaj je to vse že za mano. Od same medalje se ne da živeti. Vsekakor pa ta medalja lepo paše v zbirko medalj, ki sem jih osvojila do sedaj.

V judu ste osvojili skoraj vse, kar je možno osvojiti. Olimpijska prvakinja, svetovna prvakinja, evropska prvakinja, najboljša na IJF rang lestvici ... Lahko te uspehe še ponovite, glede na relativno mladost – 25 let? Kakšni izzivi so pred vami?

Ko enkrat osvojiš nekaj, ne vem kako je to ponavljati. Za enkrat še nisem tam, da bi vam lahko dala trden in jasen odgovor o svoji prihodnosti.

Koliko pavze si boste vzeli po olimpijskih igrah? Kdaj vas lahko ponovno pričakujemo na tekmovalnih tatamijih?

Pavze je bilo dovolj. En teden sem bila na morju v Grčiji, več ne potrebujem. Če odkrito povem, se s trenerjem še nisva pogovarjala o judu.

Naslednje olimpijske igre leta 2020 so v prestolnici in domovini juda, v Tokiu na Japonskem. Vas bomo videli tam, boste branili naslov?

Ne vem.

Za konec. A lahko podate nasvet ostalim tekmovalcem v slovenskem judu. Kako doseči podobne rezultate? Kaj razlikuje zelo dobrega, vrhunskega tekmovalca od ostalih? Svetujem vam, da poslušate svoje trenerje, verjemite sami vase in ne verjemite vsemu, kar preberete na socialnih omrežjih.

ANI VELENŠEK BRONASTO ODLIČJE

BRONASTO ODLIČJE KOT ZLATO

Anina bronasta medalja je vredna kot zlata.

Rio de Janeiro, 06.-12. avgust 2016. Peti dan tekmovalstva je v kategoriji do 78 kilogramov na tatami stopila Ana Velenšek. Njen nastop je bil ves čas pod drobnogledom judoistov doma in po svetu, veliko pozornosti je bila deležna tudi s strani novinarjev. Ana si je na zaključnih pripravah resno poškodovala koleno, a je kljub poškodbi in odsvetovanem nastopu vztrajala pri odhodu na OI.

V prvem kolu je bila prosta, v drugem pa z zgolj kaznijo prednosti premagala predstavnico Ukrajine Turks. Četrtnfinalna zmaga proti Kubanki Castillo je že nakazala, da se Ana lahko bori za odličje. V polfinalu je nastopila proti Američanki Harrison, aktualni olimpijski prvakini v kategoriji do 78 kilogramov, ki je bila premočna – Ana ni zdržala bolečin v kolenu in preostala ji je borba za tretje mesto. V borbi za bronasto odličje ji je nasproti stala Nemka Malzahn. Ana je s preudarno taktiko davljenja nasprotnico premagala v parterju. Prijem je bil tako močan, da se Nemka ni mogla rešiti, za trenutek je celo izgubila zavest. Solze bolečine so postale solze sreče.

Ana v borbi za tretje mesto ni popuščala, Nemko je premagala z davljenjem.

Bronasta medalja Ane je vredna kot ZLATA. Trnava pot, ki je Ano pripeljala od poškodbe do kolajne, je pustila ogromno posledic – tako tekmovalki, kot tudi ekipi. Brez podpore ekipe bi bilo Ani težko, a danes lahko njeno zgodbo primerjamo s Petro Majdič, tekačico na smučeh, ki je na zimskih olimpijskih igrah v Vancouvru 2010 na ogrevanju padlav jarek, poškodovana nadaljevala kvalifikacije, ob pomoči protibolečinskih tablet, a kljub vsemu v hudih bolečinah, osvojila bronasto odličje. Za Petro je bila bronasta medalja kot zlata, tako je tudi Anina.

INTERVJU Z ANO VELENŠEK:

Za vami je zelo uspešen nastop na minulih olimpijskih igrah v Braziliji. Osvojili ste bronasto odličje. Kakšen je prvi vtis minule olimpijade?

Vtis je seveda zelo dober. Šele ko nekajkrat prespiš se dejansko začneš zavedati kaj si dosegel.

Pot do medalje je bila zelo naporna. Tik pred pričetkom OI ste se hudo poškodovani. Kako vam je uspelo preseči bolečino in s tako težko poškodbo osvojiti odličje?

V prvi vrsti zaradi trenerja Marjana Fabjana, ki je ves čas verjel vame, spreminjal treninge in me spodbujal. Seveda tudi zaradi domačih, ki so me prav tako spodbujali, da ne smem odnehati.

Kako dolgo bo trajala rehabilitacija poškodbe? Kdaj vas lahko ponovno pričakujemo na tatamijih?

Kako dolgo bo trajala rehabilitacija je težko napovedati, odvisno kako hitro se bo celilo. Upam pa, da se na blazine vrnem čim prej.

V Judo ste osvojili kar nekaj odmevnih rezultatov z vseh velikih tekmovanj. Izkušenj vam ne primanjkuje. Kakšne cilji oz. dosežke še bi želeli osvojiti? Zlato v Tokiu 2020?

Trenutno je prvi cilj uspešna in hitra rehabilitacija, nato pa vrnitev na blazine.

Nekako se vas je prijel vzdevek »ANA-KONDA«. Kaj pravite nanj?

Temu vzdevku se samo smejim.

Za konec, a lahko podate svoj nasvet ostalim tekmovalcem v slovenskem judu. Kako doseči podobne rezultate? Kaj razlikuje zelo dobrega, vrhunskega tekmovalca od ostalih? Potrebno je le veliko treninga, odrekanja in trde volje.

ADRIAN TIK POD STOPNIČKAMI

ADRIAN OSVOJIL 5. MESTO

Adrian Gomboc je suvereno nastopil na svojih prvih OI.

Rio de Janeiro, 06.-12. avgust 2016. Drugi dan tekmovanja je v kategoriji nad 66 kilogramov, kot prvi izmed olimpijske judo odprave na igrah, na blazine stopil Adrian Gomboc. Kljub relativni mladosti, je skoraj poskrbel za prvo slovensko olimpijsko odličje moške judo reprezentance.

V drugem kolu se je pomeril z aktualnim evropskim prvakom Margvelashvilijem iz Gruzije in ga prepričljivo premagal z ipponom (drop seoi nage). V tretjem kolu se je pomeril z Zambijcem Punzo, ki se je presenetljivo prebil v tretje kolo, a Adrian ni dopustil presenečanja. Četrtni nastop proti Kanadčanu Bauchardu se je prav tako končal s prepričljivo zmago in ipponom Adriana. Zgodba o morebitnem zgodovinskem uspehu se je zaključila v polfinalu – po dveh kaznih je kasnejšemu olimpijskemu prvaku, Italijanu Bassilu, Adrian moral priznati premoč. V borbi za tretje mesto se je boril proti Uzbekinstancu Sobirova, ki ga je v zadnjih dveh medsebojnih obračunih premagal. Sobirov je borbo spretno preusmeril v parter, kjer je z davljenjem premagal našega tekmovalca. Adrian je tako osvojil odlično 5. mesto, s čimer je izenačil uspeh Filipa Leščaka iz Olimpijskih iger v Los Angelesu leta 1984.

KOMENTAR ADRIANA GOMBOCA O NJEGOVEM NASTOPU:

Zame so to bile prve olimpijske igre in seveda se mi bodo vtisnile v spomin. Sicer se pred samo tekmo nisem hotel preveč vznemirjati in doživeti tega dogajanja. Po tekmi sem se pa

V drugem kolu je Adrian premagal aktualnega evropskega prvaka.

nekako odprl olimpijskemu vzdušju in tudi malo več opazoval dogajanje okoli sebe. Moram reči, da vsi športniki in udeleženci iger tam živijo za isti cilj.

Drugače pa, kar se tiče organizacije, niti ni bilo tako slabo, kot so nekateri mediji govorili še preden smo sploh prišli v Brazilijo. Edino majhne malenkosti so me zmotile. Hrana je bila 'za pojest'. Glavno, da je ni po vagi zmanjkalo (hec). Mogoče je bila malo premočna, ampak za mene ni predstavljala problema. Sobe, kjer smo bivali, tudi niso bile slabe. Probleme smo imeli le s stranišči. Na transport smo včasih morali malo počakati, ampak ni bilo takšnega problema.

Kar se tiče mojih nastopov, sem zadovoljen s 5. mestom in dopoldanskim delom. Ne morem pa biti zadovoljen z borbami za medalje, ker vem, da sem bil zmožen vzeti medaljo. Ampak to je judo in upam, da bom še imel takšno priložnost.

Kar se tiče ciljev za naprej – želim, da počasi pridem nazaj v formo in začnem s treningi. V naslednji sezoni sledijo večja tekmovanja, npr. evropsko in svetovno prvenstvo. Imam željo, da nastopim in se borim za medalje, ampak potrebno je iti korak za korakom. Bomo videli.

Adrian je po petih borbah osvojil odlično peto mesto.

ROKIJEVE TRETJE OLIMPIJSKE IGRE

ROKI NA ŽALOST IZPADEL

Rok Drakšič na tretjih OI.

Rio de Janeiro, 06.-12. avgust 2016. Tretji dan tekmovanja smo vsi držali pesti za Roka Drakšiča, ki je nastopil v kategoriji do 73 kilogramov. To so bile že njegove tretje olimpijske igre, ki pa se niso izšle po željah in načrtih.

V drugem kolu mu je nasproti stal neugodni Izraelec Muki. Po začetni neaktivnosti Izraelca, je Rok že imel prednosti dveh kazni. Izraelec in obupal, izkoristil je trenutek Drakšičeve nepazljivosti in ga premagal z ipponom. S tem so bile sanje o medalji izgubljene.

KOMENTAR ROKIJA DRAKŠIČA O NASTOPU NA OI:

Že pred samim začetkom iger je bilo izrečenega zelo veliko negativnega, ampak moram reči, da mi športniki tega nismo občutili. Res, da so bile napake pri organizaciji, vendar nič kaj večjega, da bi to vplivalo na naš rezultat. Čeprav se mi je olimpijski nastop ponesrečil, lahko grem z dvignjeno glavo, saj vem, da sem naredil vse, da bi mi uspelo doseči dober rezultat. Tukaj bi omenil zahvalo Urški in Fabiju, obema trenerjema. Nisem se še dokončno odločil, kako naprej. Vsekakor je svetovno prvenstvo v Budimpešti naslednje leto zelo mamljivo.

MIHAEL ŽGANK PRVIČ NA OI

KRSTNI NASTOP NI USPEL

Mihael Žgank v kategoriji do 90 kg pravtako kot Adrian na svojih prvih OI.

Rio de Janeiro, 06.-12. avgust 2016. Peti dan tekmovanja smo pred televizijskimi ekrani spremljali krstni olimpijski nastop Mihaela Žganka, ki je nastopil v kategoriji do 90 kilogramov. Navkljub mladosti, smo tiho pričakovali, da Mihael lahko preseneti. Po mnenju trenerjev velja za borca, ki lahko premaga vsakogar. Pa vendarle mu tokrat ni uspelo.

V drugem kolu se je pomeril z visokim, neugodnim Srbom Kukoljom in po napaki izgubil s proti metom na ippon. V primeru zmage se bi pomeril z Japoncem Bakerjem, ki je kasneje osvojil olimpijski naslov.

KOMENTAR MIHAELA ŽGANKA O NASTOPU NA OI:

Res je, da so olimpijske igre na vsake štiri leta, vendar je to vseeno le tekma kot vsaka druga.

Kljub temu, da so priprave potekale dobro in brez večjih poškodb, na olimpijskih blazinah nisem prikazal dobre borbe. Nato pa sem napravil še napako, ki me je stala zmaga.

Definitivno to ni bil moj zadnji nastop na olimpijskih igrah, vse je sedaj usmerjeno proti Tokiu.

V teh štirih letih bo potrebno »oddelati« še veliko dobrih treningov in tekem.

URŠKA ŽOLNIR PONOVRNO NA OI

TOKRAT KOT TRENER

Urška Žolnir je na OI v Rio odpotovala v vlogi trenerja.

Rio de Janeiro, 06.-12. avgust 2016. Urška Žolnir, Olimpijska prvakinja iz Londona, je nastopila na svojih četrth olimpijskih igrah, tokrat v vlogi trenerke. Ob blazini je spremljala moški del reprezentance: Roka Drakšiča, Adriana Gomboca in Mihaela Žganka. Priznati moramo, da ji tudi ta vloga leži – le malo je manjkalo, da bi iz OI prišla z vnovičnim, tretjim odličjem, prvim v trenerski vlogi.

URŠKA ŽOLNIR O OI:

To so bile že moje četrte olimpijske igre, tokrat v vlogi trenerja. Bila sem zadovoljna z nastopi Adriana v dopoldanskem delu, nikakor pa ne v ključnih bojih za medaljo. Vsi se tolažimo, da je še mlad in da ga čaka medalja na naslednji olimpijadi, ampak zakaj bi na nekaj, kar imaš pred nosom, čakal še štiri leta – VZEMI SEDAJ!

Miha in Roki iz sebe žal nista dala dobre priprave in vzela za kar sta se pripravljala. Mislim, da je njun domet bil bistveno daljši, ampak to je že preteklost. Treba je gledati naprej in popraviti napake za boljši rezultat!

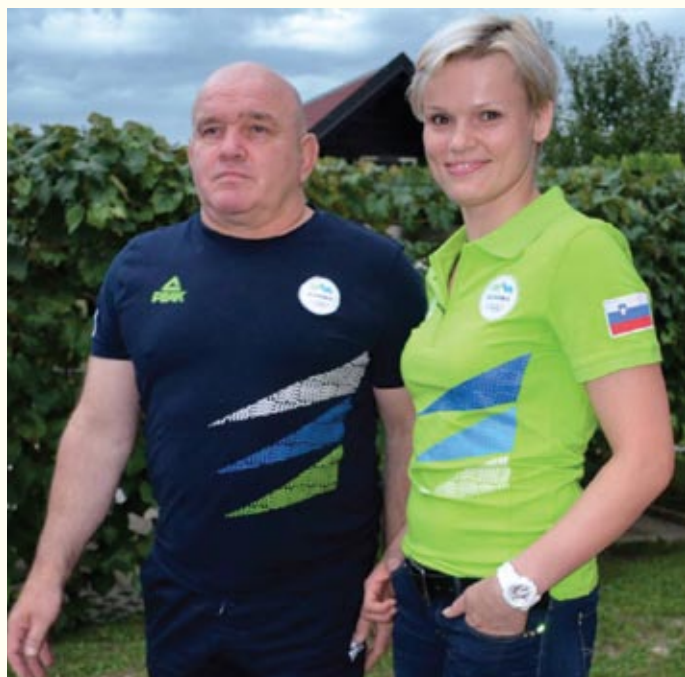
Sama osebno sem zelo vesela Tinine in Anine medalje, zaslužili sta si jo. Sedaj sem to lahko spremljala z drugega zornega kota ... Uživala sem, kolikor se je le dalo. Veselje v njunih očeh in očeh Marjana Fabjana – Fabija je dalo olajšanje, srečo in ponos!

Roka Drakšiča je ob tatamiju spremljala Urška Žolnir.

Urška Žolnir svoje znanje uspešno predaja mlajšim generacijam.

VODJA ODPRAVE, FRANC OČKO

GENERALNI SEKRETAR JZS VODIL JUDO ODPRAVO OI

Na OI v Riu je tekmovalo pet slovenskih judoistov, vsi iz kluba Z'đežele Sankaku.

Po dolgih dveh letih kvalifikacijskega obdobja za nastop na OI Rio, se je pet naših športnikov uspelo zagotoviti nastop na olimpijskih blazinah. Kljub temu, da smo na začetku olimpijskega ciklusa računali še na kakšno mesto, pa smo bili na koncu s kvalifikacijo petih športnikov več kot zadovoljni.

Po dolgotrajnih pripravah, katere vodenje sta prevzela trenerja Marjan Fabjan in Urška Žolnir, je napočil čas, odhoda na prizorišče iger. V prvi skupini smo preko Benetk in Lizbone do Ria odpotovali Urška Žolnir, Roki Drakšič, Adrian Gomoboc in Franc Očko.

Po prihodu v Rio so nas čakale formalnosti okoli akreditacij, nato pa transport v olimpijsko vas, kjer so nas pričakali predstavniki OKS. Namestitve v sobe so bile hitro urejene, tako da lahko rečem, da je bilo za to dobro poskrbljeno. Že naslednji dan so nas čakale aktivnosti okoli rezervacije dvorane za trening, ki je bila v sklopu olimpijske vasi - to je bilo zelo dobro, saj za treninge ni bilo potrebe uporabiti nobenega transporta po velikanskem Riu. Tudi za šivanje imen in števil na kimone je bilo zelo dobro in hitro poskrbljeno v posebnem prostoru znotraj olimpijske vasi. Naslednji dan sem se udeležil žreba, ki je potekal izven olimpijske vasi, v prestižni dvorani v predmestju Ria. Po treh dneh sta se nam v Rio pridružila še Tina Trstenjak in Marjan Fabjan, prav tako je v olimpijsko vas pripotoval Igor Trbovc, ki je kot *sparing* partner pomagal pri zaključnih pripravah Tine, Adriana in Rokija. V zadnji skupini pa so se nam v olimpijski vasi pridružili še Ana Velenšek, Mihael Žgank in Klara Apotekar, slednja v vlogi *sparing* partnerice. Po otvoritveni slovesnosti se je že naslednji dan pričel olimpijski turnir v judu, ki je potekal v olimpijskem centru v dvorani Carroca 2. Dvorana je bila od olimpijske vasi oddaljena približno petnajst minut vožnje z avtobusom. Tudi transport in bližina tekmovališča, sta bila pohvale vredna, tako da ni bilo nikakršnih težav. Prvi dan tekmovalja nismo imeli predstavnika, zato smo v dvorani bolj kot ne spoznavali vse prostore za ogrevanje ter koridorje znotraj dvorane. Dvorana Carroca 2 je bila v vseh dneh polna gledalcev,

vzdušje je bilo izjemno. Že drugi dan tekmovalja je na blazine stopil Adrian Gomoboc in pod vodstvom Urške dosegel odličen rezultat 5. mesto. Ko se je Adrian, po izrednih nastopih v predtekmovalju, uvrstil v popoldanski finalni blok, smo vsi po tistem upali, da še ni rekel zadnje in da bo morda uspelo veliko presenečenje. V popoldanskem delu je moral priznati premoč, najprej v polfinalu proti razpoloženemu Italijanu Basileju, nato pa še v boju za bron proti izkušenemu Uzbekistancu Sobirovu. Končno oceno nastopa naših tekmovalcev bosta podala trenerja Marjan in Urška, moj pogled na uvrstitev Adriana pa je vrhunski dosežek.

V moškem delu nastopa sta Roki in Miha morala priznati premoč nasprotnikov že v prvem kolu, tako da žal nista mogla pokazati vsega, česar sta sposobna.

Tina in Ana, obe naši tekmovalki, pa sta s svojimi borbami in prikazanim na blazinah olimpijske dvorane navdušili vse prisotne v dvorani, verjamem, da tudi vse domače ljubitelje športa. Izjemen rezultat olimpijske zmagovalke Tine Trstenjak in bron Ane Velenšek bo seveda z zlatimi črkami zapisan v zgodovino slovenskega juda in športa nasploh. Priznanja, čestitke in izrazi spoštovanja so prihajali vseh strani. Nastope naših športnikov v Riu so si ogledali tudi gospod Bogdan Gabrovec, predsednik OKS, ter gospa Maja Brenčič Makovec, ministrica za šolstvo in šport, ki je za izjemen uspeh tudi osebno čestitala Tini, Ani, Adrianu, Marjanu ter Urški.

Na OI v Riu so imeli kaj videti.

Zavaliti se želim službam OKS in novinarjem za korektno sodelovanje, pomoč pred in v času samih iger. Tudi organizacijsko nam bo Rio ostal v lepih spominih.

Za zaključek bi izkoristil trenutek za osebno zahvalo vsem tekmovalcem, obema *spraing* partnerjema in seveda trenerjema – Marjanu in Urški, za izjemno korektno in profesionalno sodelovanje v Riu. Mirno lahko rečem, da je lahko projekt OI RIO 2016 ocenjen z najvišjo možno oceno.

Še enkrat hvala, bilo mi je v čast, da sem bil del te ekipe.

Franc Očko
vodja ekipe RIO 2016

MARJAN FABJAN, NAJUSPEŠNEJŠI TRENER VSEH ČASOV V SLOVENIJI KOT TRENER 5 MEDALJ Z OLIMPIJSKIH IGER

Marjan Fabjan, najuspešnejši slovenski trener vseh časov.

Rio de Janeiro, 06.-12. avgust 2016. Kdor v Sloveniji do zdaj še ni slišal za Marjana Fabjana, je tokrat definitivno. Pa ne zaradi tega, ker ga včasih zamenjujejo z plastičnim kirurgom istega imena, ampak zaradi njegovih trenerskih uspehov. Uspehi, za katere ne moremo reči, da so naključje. Čeprav se mnogi ne strinjajo s sistemom njegovega dela, uspehi govorijo sami zase. Sistem deluje, deluje za njegovo ekipo in njegovo okolje.

Ta sistem je prinesel že pet odličij z olimpijskih iger. Tokrat celo dve medalji na enih igrah, zlato Tine in bron Ane. S temi dosežki je postal najuspešnejši trener vseh časov v Sloveniji. Torej uveljavljen strokovnjak juda ne samo pri nas, tudi v Evropi in svetu.

Kljub temu, da so za Marjanom Fabjanom že pete olimpijske igre, upamo, da niso zadnje. Njegove izjave v medijih nakazujejo, slednjega ne more v popolnosti zanikati. Pustimo se presenetiti.

INTERVJU Z MARJANOM FABJANOM

Za vami je zelo uspešen nastop na minulih olimpijskih igrah v Braziliji, saj ste domov prinesli dve medalji. Kakšen je vaš prvi vtis minule olimpijade?

Minil je mesec od olimpijskih iger in počasi se vse umirja. Občutek je isti, kot vsako olimpijado. Vsaka olimpijada ima svojo zgodbo.

Tina Trstenjak je osvojila že drugo zlato odličje za vaš klub in celotni slovenski judo. Kako bi pot do kolajne opisali skozi oči trenerja? Razlika med zlato Urško in Tino?

Tudi medalja ima vsaka svojo težo, bolje rečeno imamo zlate, srebrne in bronaste medalje, nikoli se ne morejo med sabo primerjati.

Neizprosno do sebe in drugih, vrhunski trener in človek, ki vedno drži besedo.

Tina je osvojila v Judo že skoraj vse kar je možno osvojiti. Olimpijska prvakinja, svetovna prvakinja, evropska prvakinja, najboljša na IJF rang lestvici absolutno. Lahko te uspehe ponovi, glede na njeno še relativno mladost-25 let?

Res je, da je tekmovalka Tina Trstenjak še relativno mlada in uspehi, ki jih je dosegla so neponovljivi. O njeni nadaljnji karieri pa ne želim govoriti.

Tina Trstenjak je uspešno nasledila Urško Žolnir.

Vsi vemo, da je Anina bronasta medalja skoraj kot zlata, zaradi težke poškodbe, ki jo je utrpela tik pred začetkom olimpijade. Kako ste uspeli tekmovalko pripraviti, jo motivirati, četudi so zdravniki njen nastop odsvetovali?

Tekmovanje je mimo, nobena medalja ni naključno dosežena. Na koncu je samo vprašanje ali imaš medaljo in kakšne barve je.

Koliko »rezerve« še ima Ana-kakšen je njen potencial za prihodnji cikel. Olimpijska prvakinja Tokio 2020?

Ana je v fazi rehabilitacije. Najbrž je še za olimpijske igre v igri njena sestra Klara. Najprej pogledjmo katera se lahko olimpijade udeleži in katera ima večjo motivacijo.

Zadnjo v zbirki olimpijskih medalj je dodala Ana Velenšek.

Adrian Gomboc je izenačil najboljši slovenski moški rezultat v judu na olimpijskih igrah-5. mesto. Mnenje različnih trenerjev je, da je bil sposoben poseči po medalji. Vaše?

Rečeno je bilo, da se v klubu dela samo z ženskami. Veseli me, da nekateri razmišljajo o tem, da bi moji tekmovalci lahko na olimpijskih igrah vzeli medaljo.

Roku Drakšiču se na njegovih tretjih olimpijskih igrah ni izšlo po načrtih. Izpadel je v prvem kolu. Kako bi komentirali njegov nastop?

Rok Drakšič je predvsem dober in izkušen borec. Za njega nimam ocene. Vem samo, da si je želel doseči medaljo, kot še nikdar, a žal mu ni uspelo.

Mihael Žgank je, tako kot Adrian Gomboc, nastopil na svojih prvih olimpijskih igrah. Definitivno je borec, ki lahko premaga marsikaterega izmed najboljših. Kako bi opisali njegov judo?

Mihael Žgank je resnično borec, ki lahko premaga vsakogar ali pa tudi izgubi. Tokrat je bilo treba premagati vsakega.

Osvojili ste že pet medalj na štirih zaporednih olimpijskih igrah. Postali ste najuspešnejši slovenski trener vseh časov. Kaj vam vsi ti dosežki pomenijo?

Najboljši trener Slovenije je laskav naslov, endar bom uporabil tega, ki so ga že nekateri pozabili-najboljši evropski trener za leto 2009 in najboljši evropski trener za leto 2016.

To so dosežki ki so »bili« in ki bodo romali v moj osebni muzej.

Marjan Fabjan, tvorec številnih uspehov, ima v svoji zbirki že pet olimpijskih medalj.

V medijih ste izjavili, da mogoče napovedujete slovo od tatamijev, da bi radi zaživel kot »normalen Slovenec«! Se še vidite na naslednjih olimpijskih igrah v Tokiu 2020?

Zdaj se še ne morem videti v Tokiu. Saj veste kako to gre, najprej zgodba Tine, analiza, načrt, delo in na koncu bomo videli kako naprej.

Kdo bi bil Vaš potencialni naslednik-Urška Žolnir ali kdo drug?

Ne razmišljam o nasledniku. Trenerja ne moreš določiti oz. napraviti, to je prirojena funkcija.

Judo v Sloveniji zavoljo vas in ostalih, velja za eno najuspešnejših športov. Kakšen je vaš pogled na judo v Sloveniji?

Moram reči, da je judo v Sloveniji konstanten. V vseh sredinah se dela. Sistemi so prilagojeni njihovem okolju. Vemo pa, da sistemi so vsi dobri, samo delati je treba po njih.

Za konec. A lahko podate svoj nasvet ostalim trenerjem, tekmovalcem v ostalih slovenskih judo klubih, kako doseči podobne rezultate? Kaj razlikuje zelo dobrega, vrhunskega tekmovalca in trenerja od povprečnega?

Skrivnost mojega uspeha je v tem, da sem razvil drugačne načine od tistih, ki so neuspešni.

Ljudi ne moreš prepričati naj trenirajo, še posebno otrok ne. Njim naj bo lepo na treningu. Ne imejte se za glavne, vaši športniki so glavni, če pa niso dosegli rezultata pa niso oni krivi, ampak morate sami sebi pripisati poraz.

Sicer pa ne skrbite, uspešnost kluba se ne meri o uspešnosti trenerja, ampak se meri o uspešnosti športnikov.

Vse za borilne športe

www.sportna-oprema.si

030 340 550

NAJ SE JUDO PRAVLJICA NIKOLI NE KONČA

BOGDAN GABROVEC, PREDSEDNIK OKS

Rio de Janeiro, 06.-12. avgust 2016. Olimpijske igre v Riu se v zgodovino ne bodo zapisale samo po rezultatski plati, ampak tudi po tem, da je na čelu olimpijske odprave stal Bogdan Gabrovec, zdaj že bivši dolgoletni predsednik JZS, predsednik Olimpijskega komiteja Slovenije.

Slovenski judo se lahko brez zadržkov pohvali tudi s tem, da so judoisti lahko uspešni tudi v funkcionarskih vodah, kar že vrsto letdokazujejo posamezniki na različnih področjih.

Bogdan Gabrovec je tokratne, svoje četrte, olimpijske igre spremljal malce v drugačni vlogi. V Atenah in Pekingu je sodeloval kot predsednik JZS, v Londonu kot predsednik JZS in vodja slovenske olimpijske odprave, v Riu kot predsednik Olimpijskega komiteja Slovenije.

Bogdan Gabrovec, predsednik OKS.

INTERVJU Z BOGDANOM GABROVCEM

Za vami je zelo uspešen nastop na minulih olimpijskih igrah v Braziliji, tokrat v vlogi predsednika Olimpijskega komiteja Slovenije. Kakšna je vaša prva misel o minuli olimpijadi?

OI v Riu so, po mojem mnenju, ene najslabše organiziranih OI doslej, predvsem zaradi vsesplošne slabe situacije v Braziliji. Kar se pa tiče rezultata in vzdušja v olimpijski ekipi, so ene bolj uspešnih. Ne zato, ker je bil rezultat iz Londona ponovljen oz. nadgrajen, ampak zato, ker so tudi ostale uvrstitve športnikov bile v 1/3 rezultatov. To nas v svetu uvršča na 7. mesto glede na število bivalcev.

S tem smo na nek način v svetovnem vrhu po doseganju rezultatov in na dnu glede na financiranje športa iz javnih sredstev – države in občin.

Koliko dni ste na IO preživel v judo dvorani?

Poleg vseh sprejemov, aktivnosti in obveznosti lahko rečem, da – razen prvega dne, vse dni. Zaradi leta nazaj, žal nisem mogel spremljati borbe za tretjo mesto Ane Velenšek, vendar sem verjel, da se bo tudi tam zgodila medalja. In to se je zgodilo.

Kako ste doživeli zlato Tine Trstenjak, drugo olimpijsko za slovenski judo in slovenski šport nasploh?

Moram reči, da sem vse borbe naših tekmovalcev doživljal na svojstven način, z maksimalnim navijanjem, kar se mi je z izgubo glasu poznalo še štirinajst dni. Seveda pa je zlata medalja bila vrhunec navijanja, ker sem pač imel občutek, da je tudi to bodrenje celotne ekipe, navijačev na tribuni, primaknilo kamenček v mozaiku priprave k osvojitvi zlatega odličja Tine.

Zaradi obveznosti niste spremljali Anine borbe za tretje mesto. Verjetno je ta bronasta medalja, glede na njeno poškodbo, kot zlata?

Zanesljivo je Ana dala vse od sebe, da je psihološko premagala telesno bolečino. Ta dosežek je na nek način zelo primerljiv, morda ima celo večjo težo, kot dosežek Petre Majdič iz OI v Vancouvru. Lahko rečem, da je ta medalja za Ano zelo dobra popotnica za njeno nadaljnjo kariero in utrditev prepričanja, da lahko premaga vse nasprotnice, v prihodnosti tudi aktualno olimpijsko prvakinja Harrison.

Kako bi ocenili izenačitev najboljšega moškega rezultata v judu na OI Adriana Gomboca?

Adrian je v predtekmovanju pokazal veliko mero zaupanja in odlične borbe vse do polfinala. Verjetno pa je, zaradi pomanjkanja izkušenj in teže odgovornosti, v borbi za vstop v finale malenkost psihološko popustil, kar pa je bilo odločilno, da se ni zgodil prvi preboj v svet medalj na OI v moški konkurenci. Verjamem pa, da bo ta rezultat za Adriana spodbuda za naprej. Zanesljivo še ima, glede na njegovo starost, pred sabo vsaj dva olimpijska ciklusa. Z dovolj zagnanim delom lahko doseže prvo odličje v moški konkurenci za Slovenijo.

Kaj pa nastopi drugih dveh moških predstavnikov - Roka Dragšiča in Mihaela Žganka?

Moram reči, da sta oba borbi začela odločno in z željo po zmagi. Očitno pa je bila pri Rokiju želja za velik rezultat na največjem tekmovanju prevelika. Žgank pa bo moral pri nadaljevanju svoje športne kariere povečati intenzivnost samega pristopa k borbi, kar pomeni večja agresivnost. Če se bo to zgodilo, je rezultat na večjih tekmovanjih dosegljiv.

Za vsakim dobrim rezultatom stoji ekipa oz. trener. V tem primeru je to gospod Marjan Fabjan. Kaj bi rekli o trenutno najbolj uspešnem trenerju vseh časov v Sloveniji, ne samo v judu ampak tudi v ostalih športih?

Moram reči takole, da moje mnenje in poznavanje tega dela razmerja trener-tekmovalci izhaja iz dosedanjega več kot 50-

letnega udejstvovanja v judu. Z Marjanom sva ves čas dobro sodelovala. V določenih trenutkih ali pa v določenem času bi lahko to sodelovanje bilo še boljše. Seveda pa je on tisti, ki je v slovenski judo vpeljal prepričanje, da lahko v športu uspeš samo z trdim delom. Da imajo tako imenovani talenti in posebni pogoji– finančni, drugotnost pomena in niso odlični pri doseganju rezultatov. Zato moraš biti najprej kot trener dosleden in discipliniran ter nato to zahtevati od tekmovalcev samih. On je to ves čas na svojstven način izvajal in še izvaja. In seveda posledično so rezultati, od tistega davnega leta 1997, samo v vzponu. Predvsem pa tudi zaradi tega, ker je tudi ostali del trenerjev in okolij spoznal, da je to edini pristop za doseganje rezultatov. To je posledično tudi rezultat tega, da je JZS v zadnjih desetih letih ena najuspešnejših športnih zvez v Sloveniji.

Kakšno pa je vaše mnenje o prihodnosti slovenskega juda za naslednje OI v Tokiu 2020?

Moram reči, da je zelo obetajoče, a le pod enim pogojem. Pogojev je sicer več, ampak odločilen bo ta, da se ta zmagovalna miselnost razvije tudi v ostalih klubskih okoljih in da ne sloni vse samo na enem klubu. Upam da ne, a v primeru kakšnega negativnega dogodka, kar je v tem našem svetu možno, se lahko stanje obrne na slabše. Verjamem, da bo novo vodstvo JZS toliko modro in bo prepoznalo, da je judo potrebno enakomerno razvijati tudi v vseh ostalih okoljih. Kar se tiče financiranja programov in podobnega, je potrebno je dati priložnost tudi drugim. Potrebno je imeti dobre odnose z ostalimi državnimi inštitucijami, mediji, sponzorji, da ne bo ta rezultatska evforija skozi leta usahnila. Lahko se zgodi, da bo, ob kakšnih notranjih nesoglasjih, pravljica začela ugašati. Poznamo pravljice s srečnim koncem, pa tudi takšne z odprtim koncem. Upam, da se slovenska judo pravljica nikoli ne konča.

IZ ZAKULISJA VODENJA OI SAŠO ŠINDIČ IN MIRO BILIČ, OPERATORJA OI

Rio de Janeiro, 06.-12. avgust 2016. Med 2. in 14. avgustom 2016 sem se, kot član IT-ekipe pri Svetovni judo zvezi, udeležil Olimpijskih iger v Rio de Janeiru. Pričakovanja, kot tudi strahovi, so bila zelo velika, zato smo te igre napeto pričakovali.

Vsi, ki smo spremljali kvalifikacije za uvrstitev na ta največji dogodek, smo opazili koliko želja, čustev in tudi finančnih sredstev so vložile reprezentance in tekmovalci za udeležbo na Igrah. Nekaterim državam te Olimpijske igre pomenijo odobritev financiranja za obdobje naslednjih štirih let. Še več, neuspeh ponekod pomeni popolno izločitev funkcionarjev in trenerjev iz športa in javnega življenja. Prav zato sta stres in napetost na takšnem dogodku še posebej izražena.

Z našega stališča organizacija iger ni bila tako slaba, kot so jo opisovali mediji. Hoteli so bili blizu dvorane, za transport se je bilo potrebno malo potruditi, vendar v takšnem mestu to niti ni tako presenetljivo. Dvorana se mi je zdela bolj primerna kot tista v Londonu, vzdušje v njej je bilo odlično skozi celotni dogodek in organizatorji so bili vedno pripravljeni pomagati. Tudi za

glede Zike so organizatorji poskrbeli, saj komarjev praktično ni bilo.

Najbolj navdušujoče je bilo, da je bil sam judo v primerjavi z igrami v Londonu neprimerno boljši. Več je bilo ipponov in borbe so bile bolj zanimive. Število borb, ki so se končale z ipponom, se je v primerjavi z Londonom povečalo za skoraj 10 odstotkov, kar dobrih 83 odstotkov borb pa je bilo »pozitivnih« (dosežen je bil vsaj en met ali tehnika v parterju).

Naša naloga v Riu je bila pomoč sodniški komisiji pri predvajanju posnetkov spornih situacij. S posebno napravo lahko takoj, ko tekmovalec izvede sporno tehniko, ta posnetek predvajamo komisiji iz več zornih kotov. V finalu ima sodniška komisija na voljo osem kamer, v pred tekmovalnih pa štiri. Kljub odlični tehnologiji, naloga ni bila enostavna. Menim, da je bilo sojenje na teh Igrah zelo dobro. Največje težave, s katerimi smo se ukvarjali, so bile povezane s pravili, ki so bodisi prestroga in jih preprosto ni mogoče v vsaki situaciji uveljaviti, ali pa je njihova interpretacija nekonsistentna. Svetovna zveza se je namreč odločila, da od začetka kvalifikacij do konca olimpijskih iger pravil ne bo spreminjala, kar se mi sicer zdi pravilna odločitev.

Bo pa v mesecu oktobru v Abu Dhabiju izredno pomemben sestanek, kjer se bodo odločali o ponovnih spremembah pravil za naslednje olimpijsko obdobje. V zakulisju se govori o tem, da bo od sedaj naprej prijem za nogo kaznovan zgolj s shidom, znebili naj bi se enega shida in tako bi že tretja mala kazen pomenila diskvalifikacijo. Končni prijemi bi se lahko spet skrajšali (5 sekund yuko, 10 wazaari in 15 ippon). Seveda pa so to le govorice in špekulacije, počakati bo potrebno na odločitev sodniške in trenerske komisije pri Svetovni judo zvezi.

Pa še o rezultatu Slovencev. Verjetno se kljub vsemu pompu v Sloveniji ne zavedamo, kako težko je na takšnih Igrah doseči medaljo. Reprezentance kot so Koreja in Mongolija vlagajo v takšno tekmovalstvo na milijone evrov in ne dosežejo zlata, ki pri njih edino šteje. Kazen že sledi v obliki odpovedi njihovih Grand Prixov v naslednjem olimpijskem obdobju.

Imeti pet reprezentantov iz enega kluba na takšnem dogodku je izreden uspeh, doseči medaljo na štirih različnih igrah v obdobju dvanajstih let, pa je bilo do sedaj za nas nemogoče. A je trenerjem in tekmovalcem JK ZDežele Sankaku vseeno uspelo. Z japonskim trenerjem sem se v Riu pogovarjal, ali je to uspelo kakšnemu japonskemu klubu/univerzi in mislim, da je le s težavo našel univerzo Tokai, ki je dosegla medaljo na petih Igrah zaporedoma. Naši predstavniki so prikazali izredno pripravljenost in kot že tolikokrat dokazali, da se do rezultata na takšnem dogodku lahko pride samo z garanjem in popolno osredotočenostjo in zaupanjem v uspeh. Ponosen sem, da sem bil lahko priča temu dogodku.

Na koncu naj povem, da se je z mano kot operater Iger v Riu udeležil še en Slovenec, Miroslav Bilič. Po odzivu sodeč, je bila komisija z najinim delom zadovoljna in sva tako tudi z najine strani ustrezno predstavljala našo državo.

Sašo Šindič

TelekomSlovenije

REZULTATI OLIMPIJSKIH IGER

60 KG: 1. MUDRANOV (RUS), 2. SMETOV (KAZ),
3. TAKATO (JPN), 3. UROZBOEV (UZB)

48 KG: 1. PARETO (ARG), 2. JEONG (KOR),
3. GALBRADAKH (KAZ), 3. KONDO (JPN)

66 KG: 1. BASILE (ITA), 2. AN (KOR), 3. EBINUMA
(JPN), 3. SOBIROV (UZB)

52 KG: 1. KELMENDI (ITA), 2. GIUFFRIDA (ITA),
3. KUZIJUTINA (RUS), 3. NAKAMURA (JPN)

73 KG: 1. ONO (JPN), 2. ORUJOV (AZE),
3. SHAVDUATASHVILI (GRU), 3. VAN TICHELT (BEL)

57 KG: 1. SILVA (BRA), 2. DORJSUREN (MNG),
3. MATSUMOTO (JPN), 3. MONTEIRO (POR)

81 KG: 1. KHALMURZAEV (RUS), 2. STEVENS (USA),
3. NAGASE (JPN), 3. TOMA (UAE)

63 KG: 1. TRSTENJAK (SLO), 2. AGBEGNENOU (FRA),
3. GERBI (ISR), 3. VAN EMDEN (NED)

REZULTATI OLIMPIJSKIH IGER

90 KG: 1. BAKER (JPN), 2. LIPARTELIANI (GRU),
3. CHENG (CHN), 3. GWAK (KOR)

70 KG: 1. TACHIMOTO (JPN), 2. ALVEAR (COL),
3. CONWAY (GBR), 3. VARGAS KOCH (GER)

100 KG: 1. KRPALEK (CZE), 2. GASIMOV (AZE),
3. HAGA (JPN), 3. MARET (FRA)

78 KG: 1. HARRISON (USA), 2. TCHEUMEO (FRA),
3. AGUIAR (BRA), 3. VELENŠEK (SLO)

+100 KG: 1. RINER (FRA), 2. HARASAWA (JPN),
3. SASSON (ISR), 3. SILVA (BRA)

+78 KG: 1. ANDEOL (FRA), 2. ORTIZ (CUB),
3. YAMABE (JPN), 3. YU (CHN)

KAJA KAJZER IN ZALA PEČOLER ZASLUŽENO TRETJI

Vantaa, Finska, 01.-03. julij 2016. Na letošnjem kadetskem evropskem kadetskem prvenstvu je nastopilo devet mladih reprezentantov, od tega štirje fantje in pet deklet. V konkurenci štiristo enaindvajstih tekmovalcev iz enainštiridesetih držav stare celine, se je slovenska ekipa domov vrnila z dvema medaljama – bronom Kaje Kajzer in Zale Pečoler. Med fanti je nase opozoril Nik Janus Židan, ki je zasedel 9. mesto. Medalja Zale Pečoler ima še posebno težo, saj je to prvo odličje z večjih tekmovanj za JK Acron Slovenj Gradec, ki prav letos obeležuje 40-letnico tekmovanj.

Zala Pečoler je v kategoriji do 70 kg osvojila bronasto medaljo.

Kaja Kajzer je v borbi za tretje mesto premagala francozinjo.

POROČILO KADETSKEGA SELEKTORJA ŠTEFANA CUKA:

Slovenska kadetska reprezentanca se iz Finske vrača z dvema medaljama. Naši mladi upi so znova poskrbeli, da je ob stopničkih plapolala naša zastava.

Na tem tekmovanju smo imeli štiri fante in pet deklet, ki so se srčno borili. Izstopala so dekleta, ki so osvojila dve bronasti medalji.

Prvi dan nismo bili uspešni.

Na tatami sta stopila dva naša predstavnika. V kategoriji do 50 kilogramov je **Vinko Prevolšek** izgubil dvoboj s Turkom Turonchykom. Tudi v kategoriji **do 66 kilogramov** nam ni steklo. **Luka Bizjak** je prvo borbo premagal Grka Angelidisa, naslednji dvoboj pa izgubil proti Francozu Benguesmitom in končal s tekmovanjem. **Do 73kg je Januš Židan Nik** prišel z zmago proti Horstenu (Niz), prav tako je v naslednjem dvoboju zabeležil zmago proti Grigalasviliju (Geo), v tretji borbi izgubil z Koc (Tur) in v repasažu še z Prosdocimo (Ita) in zasedel **9.m.** Škoda, saj je bil letos na evropskih pokalih zelo uspešen in je bil tudi prvi nosilec v tej kategoriji.

Tudi **Jernej Jarc** v kategoriji **do 90kg** je zabeležil zmago v prvem dvoboju proti Turonchyku (Blr), naslednjega pa izgubil z Chikovani (Geo) in končal z tekmovanjem.

Tudi **Veronika Mohorič** in **Nika Šlamberger** v **+70kg** sta se srčno borili, vendar se nista uvrstili v repasaž. Prav tako srčno borbo je prikazala **Julija Slatinšek** **do 63kg**, ki je na shido izgubila z Lilaushvili (Rus).

Potem pa so se začeli dvoboji naših dveh najuspešnejših deklet, od katerih smo tudi največ pričakovali.

V kategoriji **do 57kg** je **Kaja Kajzer** v prvem dvoboju premagala Meakelberg (Bel), v naslednjem nesrečno izgubila proti Disanto (Ita) in nadaljevala z zmagami v repasažu. Najprej je premagala Onyshchuk (Ukr), Cornelisse (Ned), Gliga (Rom) in za tretje mesto Tando (Fra).

Prav tako je bila uspešna **Zala Pečoler** **do 70kg**. Prvo borbo je premagala Stengl (Hr), naslednja porazenka je bila Petersen Pollard (Gb). V polfinalu je »tragično« izgubila na shido proti Taimazovi (Rus), za tretje mesto pa je premagala Sanchezprietu (Špa) in potem dolgo čakala, da je opravila še doping kontrolo.

Kaja Kajzer je v kategoriji do 57 kg osvojila tretje mesto.

LIGNANO, ITALIJA PO MEDALJAH NA DRUGEM MESTU

Ta dan je bila Bežigradjanka nerešljiva uganka za vse nasprotnice.

Lignano, 9.-10. april 2016. Na prvem kvalifikacijskem turnirju za nastop na letošnjem mladinskem evropskem prvenstvu je nastopilo 474 tekmovalcev iz sedemindvajsetih držav. Slovenske barve je branilo trideset športnikov. Zabeležili smo enajst uvrstitev med sedmerico, od tega šest medalj, kar nas je ekipno uvrstilo na 2. mesto. Prva mesta so osvojili Luka Harf iz JK Bežigrad, v kategorijah 73 kilogramov, Maruša Štangar iz JK Olimpija, v kategoriji do 48 kilogramov, in Kaja Kajzer iz JK Bežigrad, kategorija do 57 kilogramov. Tretja mesta so osvojile Anja Štangar iz JK Olimpija, kategorija do 52 kilogramov, Andreja Leški iz JK Bežigrad, kategorija do 57 kilogramov, in Tamara Kraljič iz JK Duplek, kategorija do 78 kilogramov. Martin Hojak iz JK Bežigrad je v kategoriji do 73 kilogramov osvojil 5. mesto, tik pod zmagovalnim odrom sta končala tudi Narsej Lackovič iz JK Ljutomer, kategorija do 90 kilogramov, in Enej Marinič iz JK Branik Broker, kategorija nad 100 kilogramov. David Štarkel iz JK Z'Dežele Sankaku in Urška Torkar iz JK Triglav Kranj sta osvojila 7. mesto.

V najbolj množični kategoriji je slavil Bežigradjan Luka Harf.

Prva zlata medalja na mladinskih EJU turnirjih za mlado Kajo Kajzer.

LEBNITZ, AVSTRIJA ENO ODLIČJE

Leibnitz, 28.-29. maj 2016. Na drugem kvalifikacijskem turnirju za nastop na letošnjem mladinskem evropskem prvenstvu je nastopilo 511 tekmovalcev iz triintridesetih držav. Za Slovenijo je nastopilo petnajst športnikov. Na tokratnem turnirju si je medaljo priborila le Anja Štangar, članica JK Olimpija, ki je v kategoriji do 52 kilogramov osvojila 3. mesto. Blizu medalje je bil tudi Martin Hojak iz JK Bežigrad, ki je v kategoriji do 73 kilogramov osvojil 5. mesto. Z 9. mestom sta nase opozorila tudi David Štarkel, član JK Z'Dežele Sankaku, ki je nastopal v kategoriji do 60 kilogramov, in Velenjčanka Veronika Mohorič, ki je tekmovala v kategoriji do 78 kilogramov. Preostali tekmovalci so ostali brez uvrstitve.

Sloveniji je bron priborila Anja Štangar iz Olimpije.

PAKS, MADŽARSKA MARUŠA ŠTANGAR ZLATA

Tamara Kraljič z bronom.

Paks , 09.-10. junij 2016. Na tretjem kvalifikacijskem turnirju za nastop na letošnjem mladinskem evropskem prvenstvu je nastopilo 447 tekmovalcev iz triinšdesetih držav. Za Slovenijo je nastopilo šestnajst športnikov.

Maruša Štangar je, v kategoriji do 48 kilogramov, premagala vse nasprotnice in se veselila zlatega odličja. Anja Štangar je potrdila svojo kvaliteto in v kategoriji do 52 kilogramov osvojila bron. Tretje mesto si je, v kategoriji do 78 kilogramov, priborila Tamara Kraljič iz JK Duplek. Bežigrajčanka Kaja Kajzer je, v kategoriji do 57. kilogramov, osvojila 5. mesto, sedma je bila njena klubska kolegica Petra Opresnik, ki je nastopila v kategoriji do 70 kilogramov. Z 9. mesti so nase opozorili Ljudmila Merčnik iz JK Duplek, Martin Hojak iz JK Bežigrad in Enej Marinič iz JK Branik Broker.

Prehod med mladinke Maruši Štangar ne povzroča preveč težav.

PRAGA, ČEŠKA ANJA ŠTANGAR ZLATA

Sloveniji je bron priborila Anja Štangar iz Olimpije.

Praga, 23.-24. junij 2016. Na četrtem kvalifikacijskem turnirju za nastop na letošnjem mladinskem evropskem prvenstvu je nastopilo 391 tekmovalcev iz petinšdesetih držav. Za Slovenijo je nastopilo dvanajst športnikov. Tokrat je slovenska himna donela v čast starejši od sester Štangar. Anja je z ipponi suvereno premagala vse nasprotnice in osvojila 1. mesto v kategoriji do 52 kilogramov. Razlog za veselje so imeli tudi v Bežigrajskem taboru, saj je Andreja Leški v kategoriji do 57 kilogramov osvojila bron. Med fanti sta se najbolje odrezala Enej Marinič iz JK Branik Broker, ki je v kategoriji nad 100 kilogramov osvojil 7. mesto, in Narsej Lackovič iz JK Ljutomer, ki je v kategoriji do 90 kilogramov osvojil 9. mesto.

Anja Štangar je vse tekmičice premagala z ipponi.

DEVA, ROMUNIJA

MARINIČ DO PRVE MEDALJE

V finalu je Enej premoč moral priznati Sanikoviču iz BIH.

Deva, 20.-21. avgust 2016. Na zadnjem mladinskem turnirju v sklopu EJU turnirjev je nastopilo dvesto šestinsedemdeset tekmovalcev iz devetindvajsetih držav. Za Slovenijo sta nastopila le dva tekmovalca. Svojo prvo medaljo na evropskih pokalih je osvojil Enej Marinič iz JK Branik Broker, ki je v kategoriji nad 100 kilogramov osvojil 2. mesto. Narsej Lackovič, potnik na evropsko prvenstvo iz Prlekije, se je moral zadovoljiti s 7. mestom.

Prva medalja z mladinskih turnirjev za Mariborčana Eneja Mariniča

BIELSKO BIALA, POLSKA

KAJA KAJZER BRONASTA

Ta dan je bila Bežigradjanka Kaja Kajzer nerešljiva uganka za vse nasprotnice.

Bielsko Biela, 21.-22. maj 2016. Na zadnjem kvalifikacijskem turnirju v sklopu EJU turnirjev je nastopilo petsto sedem tekmovalcev iz šestindvajsetih držav. Za Slovenijo je nastopilo petnajst športnikov. Bronasto odličje je, v kategoriji do 57 kilogramov, osvojila mlada Kaja Kajzer iz JK Bežigrad. S tem je potrdila dobro letošnjo formo in napovedala poseganje po odličjih na evropskem prvenstvu na Finskem. Deveti mesti sta osvojila Vinko Prevolšek iz JK Acron Slovenj Gradec – kategorija do 50 kilogramov, in Veronika Mohorič iz Velenja, ki je tekmovala v kategoriji nad 70 kilogramov. Ostali udeleženci so ostali brez uvrstitev.

Po izvrstnih uvrstitvah na letošnjih turnirjih, samozavestno po odličje na evropsko prvenstvo.

NAPOCA, ROMUNIJA

KAJA KAJZER DO MEDALJE

Napoca, 7.-8. maj 2016. Na turnirju v sklopu EJU kadetskih turnirjev je nastopilo štiristo dvainštirideset tekmovalcev iz triindvajsetih držav. Za Slovenijo je nastopilo šest športnikov. Odličje je osvojila mlada Kaja Kajzer iz JK Bežigrad, ki je v kategoriji do 57 kilogramov osvojila bron. Klubski kolega Miha Kavčič, ki je nastopil v kategoriji do 60 kilogramov, in Sara Stražar, ki je nastopila v kategoriji do 63 kilogramov, sta osvojila 9. mesti.

SLOVENIJA

**OLIMPIJSKI KOMITE
SLOVENIJE
ZDRUŽENJE
ŠPORTNIH ZVEZ**

TEPLICE, ČEŠKA

V finalu Janušu ni bil kos niti neugodni Azerbajdžanec Aliyev.

Nik Januš Židan s prvim odličjem, do 73 kg za moški del reprezentance.

POMEN ŠPORTNIH TESTIRANJ V JUDU

UVOD

Judo je dinamičen, in visoko intenziven šport z veliko prekinjavami, ki zahteva zapletene gibalne sposobnosti in taktično odličnost za uspeh¹. Dejavniki, ki vplivajo na uspeh v judu, predstavljajo koordinacija 15%, moč 22%, hitrost 12%, gibljivost 8%, ravnotežje 8%, konativne sposobnosti 10%, kognitivne sposobnosti 10% in funkcionalne sposobnosti 15%². Judo se je v zadnjih letih s spremembo pravil še bolj razvil v smeri povečanja svoje gibalne dinamike. To se je zgodilo zaradi prilagoditve pravil, ki ne dopuščajo več kot 5-10 sekund t.i. pasivnega juda saj sodniki zelo hitro dosodijo kazen-shido. Običajno imajo judoisti, ki osvajajo medalje, 5 do 7 borb na mednarodnih tekmovanjih³. Borba v judu lahko traja samo nekaj sekund pa tja do 8-10 minut glede na točke, ki jih pridobita tekmovalca. Vendar, tipična borba visokokakovostnega juda traja povprečno 3 minute, z 20 do 30 sekundnimi obdobji visoke intenzivnosti in 5 do 10 sekundnimi prekinitvami.

V borbi je prisoten konstanten upor nasprotnika. Zaradi teh visokih gibalnih in funkcionalnih zahtev v judu in nenehnega kontakta, prihaja v judu do poškodb. Oliveira in Pereira (2008)⁴ sta v svoji raziskavi prišla do ugotovitev, da je kar 91.43 % judoistov že utrpelo poškodbo med treningom juda. Največkrat poškodovan del telesa je bila rama s 36 %, sledijo pa poškodbe kolena in rok z 32 % vsaka. Izmed samih poškodb prevladujejo modrice z 26.32 %, sledijo poškodbe sklepnih vezi in poškodbe mišic s 17.54 % vsaka, zlomi s 15.79 %, poškodbe tetiv s 14.04 % in dislokacije z 8.77 %. Sertić, Segedi in Trošt Bobić (2011)⁵ so ugotovili, da se na samem treningu poškoduje 61 % judoistov, na tekmah 26 % in v prostem času 13 %.

Da lahko judoist dosega vrhunške rezultate in da prestane vse psiho-fizične napore, kateri so pred njim in v izogib nastanku morebitnih poškodb, lahko njemu in njegovemu trenerju v pomoč služi športna diagnostika. V današnjem vrhunskem športu je vedno manj stvari prepuščenih naključju. Današnji trenažni proces vrhunskih športnikov sloni na skrbno načrtovanem in nadzorovanem procesu treninga, kateri vsebuje metode in cilje transformacije športnika in njegove forme. Športna testiranja pa morajo predstavljati podporo pri spremljanju tega procesa. Glavni namen športnih testiranj je sprotna informacija o stanju športnika v različnih fazah trenažnega procesa. Če se ta informacija uporabi za izboljšanje procesa treninga pa je odvisno od znanja trenerja in sodelovanja športnika. Športna testiranja naj bi se v judu uporabljala predvsem za:

- *Meritve trenutnega psiho-fizičnega statusa športnika (osnovne in specialne motorike)*
- *Preprečevanje poškodb*
- *Selekcioniranje*
- *Za potrebe rehabilitacije*
- *Nadzor tehnično-taktične priprave športnika*
- *Razvoj novih merskih protokolov*
- *Izobraževanje trenerjev in športnikov*
- *Razvoj novih normativov in standardov telesnega statusa judoistov.*

VRSTE ŠPORTNE DIAGNOSTIKE V JUDU

Morfološka diagnostika

Morfološka diagnostika predstavlja merjenje telesne sestave in antropometričnih lastnosti judoista. Kot vemo je judo težnostno omejen šport in zaradi tega to predstavlja pomemben faktor pri pripravi treninga vsakega judoista. Zelo pomembno je opraviti testiranje statusa telesne sestave na začetku pripravljalnega obdobja, saj imamo takrat čas prilagoditi program treninga in narediti s športnikom načrt v kateri težnostni kategoriji bo tekmoval v tekočem letu. Zelo pomembno je merjenje telesne sestave pri mlajših starostnih kategorijah, saj se preveliko krat dogaja, da se mlade judoiste drži v nižji težnostni kategoriji, zaradi morebitnega športnega rezultata brez ozira na razvoj mladega športnika. S meritvijo telesne sestave dobimo vpogled v telesno sestavo in s tem lahko vidimo ali bo trening v pripravljalnem obdobju baziral na pridobivanju mišične mase (hipertrofiji), izgubi maščobne mase ali baziral na ohranjanju mišične mase in dvigu aktivacije mišičnih vlaken. Najpogostejša metoda za testiranje telesne sestave je metoda uporabe električne bio-impedance, katera nam poda količino mišične mase, maščobne mase, status hidracije telesa, količino znotraj in zunajcelične tekočine, količino mineralov in proteinov, količino visceralne maščobe, fazni kot, količino mišične mase na levi in desni roki in nogi, količino mišic na trupu, itd. Na trgu obstaja veliko cenениh naprav vendar najuporabnejše so 8 kanalne električne bioimpedance proizvajalcev InBody in Tanita. Da so meritve lahko zanesljive in predvsem primerljive morajo biti izvedene v enakih in nadzorovanih okoliščinah. Izvedene naj bi bile v jutranjem času še pred zajtrkom. Druga možnost analize telesne sestave predstavlja klasična antropometrija po Heath-Carterju. S to metodo lahko dobimo količino mišične mase kot tudi maščobne mase, predvsem pa dobimo mere telesnih obsežnosti športnika. Te mere obsegov, premerov, dolžin,... trenerju v veliki večini ne povedo veliko, vendar nam lahko pokažejo dober status telesnih simetrij. Te se lahko pojavijo predvsem pri mlajših tekmovalcih v primeru pre zgodnje specializacije in dolgotrajnega enostranskega treninga. Povečane asimetrije pa vodijo v neskladen razvoj mladega športnika in povečajo možnost za nastanek poškodb in predvsem rušijo njegovo primarno biomehaniko gibanja. Telesne asimetrije lahko danes s napredkom tehnologije hitro in učinkovito ugotovimo s 3D telesnimi skenerji^{6, 7, 8}.

Diagnostika bazičnih in specifičnih gibalnih lastnosti

V bazične gibalne sposobnosti spadajo moč, hitrost, ravnotežje, agilnost, gibljivost in vzdržljivost. Testi kateri se lahko uporabljajo so lahko laboratorijski ali ne-laboratorijski. Mišično moč lahko izmerimo na različne načine. Predvsem eksplozivno moč nog lahko izmerimo z pomočjo tenziometrične plošče. S to meritvijo najpogostejše izvedemo dva skoka: skok iz počepa (squatjump) in skok s nasprotnim gibanjem (countermovementjump). S tema skokoma lahko vidimo koliko športnik izrablja ekscentrično-koncentrično kontrakcijo. Dobri judoisti iz

vedejo skok s nasprotnim gibanjem vsaj 10 % bolje od skoka iz počepa. S tem vidimo eksplozivno moč nog, katera je zelo pomembna v judu pri nenadnih napadih in vstopih, ter pri izvajanju nožnih tehnik metov. Velikokrat se izvede tudi skok s nasprotnim gibanjem s zamahom rok, za oceno povezanosti mišične verige športnika. Če pravilno vključimo roke v skok bi ta naj bil za vsaj 8 % višji od skoka s nasprotnim gibanjem, ko so roke ob boku. Če rezultat ne presega omenjene vrednosti ima športnik rezervo znotraj mišične verige gibanja.

Zelo pomembne in razširjene so meritve mišične moči s pomočjo IZOKINETIKE. S temi meritvami izvemo razmerje mišičnih skupin v določenem sklepu. Najpogostejše se izvajajo meritve v ramenskem (priporočeno razmerje med močjo zunanje in notranje rotacije je 3:2) in kolenskem sklepu (priporočeno razmerje moči med sprednjo in zadnjo stegensko mišico je 3:2), kjer je tudi v judu največ poškodb. Predvsem se pojavlja slaba moč zunanjih ramenskih rotatorjev in slaba moč zadnje stegenske mišice (predvsem se pojavlja slaba ekscentrična moč na stojni nogi judoistov). S temi meritvami lahko drastično zmanjšamo možnost za nastanek poškodb v omenjenih sklepih.

Moč lahko izmerimo tudi s različnimi ne-laboratorijskimi testi. Ti testi predstavljajo klasične vaje, katere poznamo iz fitnesa kot so: počep, potisk s prsi, nalog, mrtvi dvig,... Te vaje, če so pravilno izbrane, pa lahko predstavljajo profil moči glavnih mišičnih skupin katere so dominantno uporabljene v judu. Eden izmed podatkov o pripravljenosti ali napredku lahko predstavlja športnikova maksimalna teža pri določeni vaji. S temi podatki lahko zelo dobrospremljamo napredek našega športnika. Eksplozivno moč nog lahko tako izmerimo s vsem znanim skokom v daljino iz mesta, katerega smo vsi izvajali v okviru športno vzgojnega kartona v osnovni in srednji šoli. Na tak način si lahko za vsako od gibalnih sposobnosti (moč, hitrost, ravnotežje, agilnost, gibljivost in vzdržljivost) sestavimo lastno testno baterijo za spremljanje svojih tekmovalcev. Glavnega pomena je le, da se vedno izvaja v enakih pogojih. Takšna testiranja so dobrodošla, saj nam lahko enostavno in hitro služijo za sprotno spremljanje napredka in samokontrolo gleda načrtovanja treninga. Vsi vemo, da se judo klubi srečujejo z omejenimi sredstvi za pripravo svojih športnikov in da nimajo vsi sredstev za laboratorijska testiranja, zato je takšen tip testnih baterij še večjega pomena za trenerje.

Pomemben podatek predstavlja tudi moč stiska zapestja, kateri je velikega pomena pri judu. To izmerimo s digitalnim ali hidravličnim dinamometrom. Pri tem pa moramo poudariti, da pri judo zraven maksimalne moči stiska pesti pomembna tudi vzdržljivost v moči mišic podlahti, katere so vključene pri stiskanju roke-pesti.

Gibalno sposobnost hitrost lahko izmerimo s klasičnimi testi šprintov na 30 m, 60 m ali 100 m, hitrostno vzdržljivost pa s testom teka na 300 m, 400 m ali 800 m. S pomočjo testiranja tenziografije-TMG pa lahko tudi preverimo kontraktilne lastnosti mišic, kar nam pove če ima določena mišica počasna ali hitra vlakna, in na tak način lahko modeliramo trening da povečamo količino hitrih mišičnih vlaken v izbrani mišični skupini (za katero menimo da je pomembna za judo borbo). TMG testiranje pa je primarno priporočeno za prvo fazo rehabilitacije po poškodbi, ko športnikova mišica še ne more opravljati dela (je ne moremo obremenjevati) in lahko njeno stanje na tak način zelo dobro ocenimo.

Ravnotežje in gibljivost lahko izmerimo t.i baterijo testov FMS, katera predstavlja gibalno učinkovitost športnika. Z njo se ocenjuje čistost osnovnih gibalnih vzorcev in v koliki meri naše telo uporablja kompenzacijske mehanizme, da jih izvede. Baterija se vedno več uporablja v začetnih pripravljalnih obdobjih za zmanjšanje možnosti nastanka poškodb. Prav tako pa lahko ravnotežje in gibljivost ocenimo s kopico ne-laboratorijskih testov, kot so predklon na klopici, seatandreach test, predklon v sedi raznožno, zaročenje s palico, različne enonožne ali sonožne stoje na različnih podlagah (bosu, ravnotežni plošči, ravnotežna blazina),...

Agilnost lahko izmerimo ne-laboratorijsko s različnimi gibanji s pomočjo agilnostne lestve ali s pomočjo različnih poligonov, pri katerih izmerimo čas izvajanja. Drugače uveljavljena testa agilnosti s natančnim merjenjem časa s pomočjo fotocelic sta T-test in Illinois agilnostni test.

Specifične gibalne lastnosti predstavljajo skupek vseh omenjenih gibalnih lastnosti s gibalno specifično športa. V judu se lahko tespecifične gibalne lastnosti izmerijo s pomočjo različnih terenskih testov, kateri imitirajo elemente, gibe, časovno strukturo borbe, večje mišične skupine katere se uporabljajo v judu ali pa vse skupaj. Testi kateri se uporabljajo za te namene v judu so:

- *Specialni judo fitness test*
- *Uchikomi fitness test*
- *Santos test*
- *10 stopenjski judo test*
- *Ruska judo baterija Sayor*
- *O uchigari test*
- *Ukemi test*
- *Nage komi test*
- ...

Diagnostika funkcionalnih lastnosti

Funkcionalne lastnosti judoista predstavljata aerobna in anaerobna kapaciteta. Aerobna se izmeri s pomočjo analizatorja plinov v športnih laboratorijih s pomočjo pred-nastavljenega protokola po katerem dobimo maksimalno porabo kisika športnika (Vo2max). Prav tako lahko s tem testiranjem pridobimo tudi individualno t.i. FatMAXcono, v kateri judoist kot glavni vir energije maksimalno uporablja maščobo. To nam lahko pomembno koristi za načrtovano "zbijanje" telesne teže na srednji časovni rok (ne za hitro zgubljanje teže na podlagi telesnih tekočin). Izmerimo jo lahko tudi indirektno-laboratorijsko s klasičnim Beep testom ali prilagojenim Beep testom za judoiste, vendar moramo vedeti, da so te meritve manj natančne in niso priporočene za vrhunske judoiste.

Anaerobno kapaciteto izmerimo s t.i. Wingate testom, kateri se lahko izvede za spodnje in zgornje ekstremitete s posebnim ergometrom v športnih laboratorijih. Ta test predstavlja zelo pomemben prediktor uspešnosti judoistov in je zaradi tega zelo priporočljiv. V povprečju vrhunski judoisti dosegajo vrednosti nad 14,7 W/kg.

ZAKLJUČEK

Glavni namen športnih testiranj je, da ne smejo biti namenjene same sebi, ampak da dobijo trenerji in športniki "DODATNO" povratno informacijo o športnikovem statusu. Da pa so lahko uspešna mora biti testa baterija skrbno izbrana v sodelovanju s strani športnih ekspertov in trenerjev, kateri oboji poznajo fizio-

loške in gibalne zahteve juda. Tovrstna testiranja in t.i. ekspertni sistemi so v državah kot so Nemčija, Francija, Japonska, Rusija, Brazilija, Poljska,... že zelo dobro razviti in seveda dobro skriti širši javnosti. Naloga ekspertov v Slovenskem prostoru naj bi bilarazviti svojo ekspertno baterijo testov, katera bo služila za ocenjevanje stanja slovenskih judoistov in lahko služi tudi kot selekcijsko orodje za vstop v širšo ali ožjo reprezentanco. Predvsem pa je namen teh športnih testiranj, preprečevanje in zmanjševanje nepotrebnih poškodb pri mladih in vrhunskih športnikih. Nešteto krat smo v slovenskem judu bili priča izjemnim mladim talentom v mlajših selekcijah, kateri pa so v velikih ambicijah pregoreli in si nabrali kopico poškodb, zaradi katerih so prekmalu zaključili svojo obetavno športno pot. S možnostjo športnih testiranj in pravočasnim ukrepanjem bi lahko preprečili marsikatero poškodbo in marsikatero "prehitro" vrnitev na tatamije po še nedokončani rehabilitaciji. Glavni namen v slovenskem prostoru bi moral biti usmerjen v našo mladino, da zmanjšamo t.i. drop out/osip, izpad mladih judoistov zaradi poškodb in da s tem razširimo kvaliteto članskega juda in še izboljšamo že sedaj uspešne rezultate. Ne smemo biti ozko osredotočeni samo nasuportiranje članske vrste, kajti zavedati se moramo od kje prihajajo bodoči članski tekmovalci. Seveda pa so za to potrebni podučeni in izobraženi trenerji, kateri bodo znali koristno uporabiti dobljene rezultate ali pa bodo vsaj vedeli na koga se obrniti za pomoč pri izboljšanju telesnega statusa svojih športnikov ali ko zaznajo morebiten problem pri svojem športniku. Zato so izrednega pomena tudi kvalitetnejša izobraževanja in izpopolnjevanja slovenskih trenerjev in posodobitev programov za pridobitev trenerske usposobljenosti v judu za še boljše bodoče trenerske kadre v Slovenskem judu in posledično še boljše tekmovalce.

Literatura:

1. Degoutte, F., Jouanel, P. in Filaire, E. (2003). Energy demand during a judo match and recovery. *Br J Sports Med*, 37(3), 245–249.
2. Sertić, H. in Lindi, H. (2003). Kondicijska priprava judaša. V D. Milanović in I. Jukić (ur.), *Kondicijska priprava sportaša, Proceedings* (str. 367–374). Zagreb: Kineziološki fakultet Sveučilišta u Zagrebu.
3. Franchini, E., Del Vecchio, F. B., Matsushigue, K. A. in Artioli, G. G. (2011). Physiological Profiles of Elite Judo Athletes. *Sports Med*, 41(2), 147–166.
4. Oliveira TS, Pereira JS. (2008). Frequency of articulation injuries in judo practicing. *FitPerf J*. 7(6), 375–379.
5. Sertić, H., Segedi, I., Trošt Bobić, T. (2011). Sportske ozljede u judu. *Hrvatski Športsko medicinski Vjesnik*, 26(2), 71–77.
6. Šimenko, J. in Vodičar, J. (2015). Evaluation of body symmetries in judo. V: M. Doupona Topič, in T. Kajtna (Ur.) *Youth sport: Proceedings book / 7th Conference for Youth Sport*, Ljubljana, 1213 December 2014 (str. 138–143). Ljubljana: Fakulteta za Šport
7. Šimenko, J. (2015a). Usage of 3D body scanning technology in judo. V: H. Sertić, S. Čorak, in I. Segedi (Ur.), *Applicable research in judo: Book of Abstract. 1st Scientific and professional conference on judo*, Zagreb, Croatia, 1314 February 2015 (str. 20–21). Zagreb: University of Zagreb, Faculty of Kinesiology.
8. Šimenko, J. (2015b). Impact of directional asymmetry on

competition performance in judo: a pilot study. V: H. Sertić, S. Čorak, in I. Segedi (Ur.), *Applicable research in judo: Book of Abstract. 1st Scientific and professional conference on judo*, Zagreb, Croatia, 1314 February 2015 (str. 22–23). Zagreb: University of Zagreb, Faculty of Kinesiology.

AVTOR:

strok. sod. Jožef Šimenko, prof. šp. vzg,
Katedra za borilne športe, Fakulteta za šport,
Univerza v Ljubljani

Vse za borilne športe

www.sportna-oprema.si

030 340 550

VPLIV ENOLETNEGA TRENINGA NA GIBALNE IN MORFOLOŠKE ZNAČILNOSTI MLADIH JUDOSITOV

UVOD

Judo je izredno kompleksen šport. V kolikor želimo doseči kar največ v judu – kot večini in na tekmovalnem področju, potrebujemo kopico umskih in gibalnih sposobnosti. Prav na umskem in gibalnem področju nam ta šport ponuja razvoj naših sposobnosti. Prav na obeh področjih, tako umskem kot gibalnem, pa nam ta šport ponuja razvoj naših sposobnosti. Primeren je tako za starejšo kot mlajšo populacijo. Na slovenskih tleh je sistem vadbe juda odlično razvit, tekmovalci posegajo tudi po olimpijskih odličjih. V Sloveniji se treningi juda izvajajo v 84 klubih, v katerih moški in ženske nastopajo v različnih starostnih in težnostnih kategorijah (klubi Judo zveze Slovenije, 2016). Morda sta dostopnost in odlični tekmovalni rezultati razlog, da se za judo odloča vse več mladih. Judo predstavlja enega od najvarnejših kontaktnih športov za otroke in mladostnike (Nishime, 2007). Mladi se v Sloveniji vključujejo v vadbo juda tudi v sklopu t.i. *Male šole juda*. V osrednji Sloveniji je bilo v šolskem letu 2011/2012 v Športnem društvu Mala šola juda aktivno v proces treninga vključenih tisoč štiriinpetdeset otrok. V šolskem letu 2011/2012 je na štirih tekmah nastopilo tisoč devetsto sedeminosemdeset otrok, kar je v povprečju 491.75 ± 75.283 otrok na tekmo (Šimenko, 2013).

Raziskave so pokazale, da trening juda pozitivno vpliva na kardiovaskularni sistem in telesno sestavo ter poveča anaerobno kapaciteto, gibljivost, moč in vzdržljivost v moči pri mladih (Šimenko, 2013; Trivič, 2011; Drid idr., 2009; Jagiello, Kalina in Tkaczuk, 2004; Sekulić, Krstulović, Katić in Ostojić, 2006; Krstulovic, Kvesić in Nurkić, 2010).

Zaradi izjemne popularnosti juda med mladimi smo se odločili izvesti raziskavo, kako na gibalne sposobnosti in morfološke značilnosti mladostnikov na slovenskem področju vpliva enoletna vadba juda.

METODE DELA

Vzorec merjencev

V testiranja je bila vključena skupina starejših dečkov iz Judo kluba Bežigrad. Vsi testiranci so bili stari od 12 do 14 let, vsi trenirajo trikrat tedensko. V testiranje je bilo vključeno trinajst tekmovalcev. Vsi testiranci so dosegali vsaj 80% prisotnost na treningih, od začetka do konca ene tekmovalne sezone.

Protokol meritev

Testiranja in meritve so bile opravljene na začetku in na koncu tekmovalne sezone. Prvo testiranje je bilo izvedeno septembra leta 2014, drugo testiranje pa ob koncu tekmovalne sezone v mesecu juniju 2015. Vse meritve so bile, za vseh trinajst testirancev, opravljene ob istih pogojih, v judo dvorani.

Vzorec spremenljivk

MORFOLOŠKI TESTI

-Telesna višina (TV)

Telesno višino smo merili s pomočjo merilne skale, ki je bila nalepljena ob steno. Testiranec je ob steno stopil bos ter se popolnoma izravnal. Rezultati so zapisani v centimetrih, z enim decimalnim številom.

-Telesna teža (TT)

Telesno težo smo izmerili s pomočjo tehtnice (Alba). Testiranci so bosi stopili na tehtnico, v spodnjem delu kimona. Rezultati so zapisani v kilogramih, z enim decimalnim številom.

TESTIRANJA GIBALNIH SPOSOBNOSTI

Zvinek s palico (ZSP)

Pri zvinku s palico se meri gibljivost ramenskega obroča. Pripomoček je merilna palica, na kateri je merilna skala v centimetrih. Testiranec izravnano stoji in z levo roko trdno prime palico pri številki 0, z desno roko pa se premika po merilni skali, medtem ko z iztegnjenima rokama naredi obrat spredaj od bokov do zadnjega dela nog. Med testom mora imeti testiranec vseskozi obe roki ter dlani na palici. Če katero roko izpusti oziroma se katera roka pokrči, mora test ponoviti, drugače pa ima dva poskusa. Rezultati so zapisani v centimetrih (povzeto po raziskavi ARTOS 2013).

Predklon sede (PS)

S testom predklon sede merimo gibljivost medeničnega sklepa, kolkov in trupa. Testiranec sedi na blazinah z nogama iztegnjenima v kolenih ter petama skupaj in prsti obrnjenimi navzgor. Merilno skalo položimo na blazino ob testirančevo nogo, s tem da je številka 20, ki predstavlja centimetre, ob peti. S tem se izognemo negativnemu rezultatu. Testiranec nato z iztegnjenima rokama s prsti drsi po blazini. Izmerimo najdaljšo točko, ki jo doseže s prsti. Kolena ne smejo biti pokrčena. Test se izvede v dveh poskusih, boljši rezultat zapišemo v centimetrih. (povzeto po raziskavi ARTOS 2013).

Vesa v zgibi na vrvi (VNV)

Običajno se test vesa v zgibi izvaja na drogu, vendar je pri tem položaj rok drugačen kot pri judu, ko držimo nasprotnika za »rever« kimone. Zato smo se odločili, da izvedemo veso v zgibi na vrvi, kjer je prijem tak kot pri judu. S tem testom izmerimo statično moč rok in ramenskega obroča. Testiranci so imeli en poskus. Pri testiranju smo uporabili vrv. Na znak »hajime«, se dvigne v veso v zgibi tako, da je njegova brada vsaj v višini prijema rok, ne sme pa biti pa nižja. Ko se testiranec spusti z vrvi ali gre z brado pod višino prijema, se merjenje zaključí. Čas smo zapisali v sekundah.

Vojaške vaje (VV)

Z vojaškimi vajami izmerimo repetitivno moč ter vzdržljivost. Testiranec ima en poskus. Na znak »hajime« odskoči, se v zraku iztegne, nato doskoči v počep, roke položi na blazino, se iztegne v položaj za skleco, poskoči v počep in se odrine. Cilj je, da v tridesetih sekundah naredi čim več ponovitev vojaških vaj.

Skok v daljino z mesta (SVDZM)

Test meri hitro in eksplozivno moč nog. Testiranec ima na voljo en poizkusni skok in dva uradna merjena skoka, šteje se boljši rezultat. Testiranec stopi na začetek merilnegamesta, ki je označeno. Testiranec se odrine, mesto doskoka zadnje noge, se upošteva kot rezultat. V primeru, padca nazaj pri doskoku ter dotika merilne skale z roko ali s telesom, se le-ta upošteva.

Test ravnotežja (RTŽ)

S testom merimo ravnotežje tekmovalcev. Za potrebe tega testa smo naredili pripomoček za testiranje ravnotežja. Na dva podpornika pritrdimo leseno prečko, ki je dolga 40 cm, široka 3 cm ter visoka 4 cm. Testiranec mora stopiti z eno nogo na prečko, z drugo pa se ne sme dotikati tal. Merimo 30 sekund - vsak stik s tlemi ovrednotimo z 1 točko. Več točk kot doseže, slabši je rezultat (povzeto po raziskavi ARTOS 2013).

Prisunski koraki (PK)

Zaradi pomembnosti gibanja v stran pri judo borbi smo dodali test, s katerim merimo koordinacijo v gibanju vstran ter hitrost. Merimo na razdalji šestih metrov, pri čemer smo uporabili borilni prostor v velikosti 6 x 6 metrov. Merjenec stoji sonožno, bočno ob prvi črti. Na znak se čim hitreje pomika vstran (prisunski

korak), ne da bi prekrizal noge do druge črte. Ko stopi z zunanjo nogo preko črte, se ustavi ne da bi spremenil položaj telesa, se na enak način vrnedo prve črte, ki jo mora prestopiti. Naloga je končana, ko merjenec šestkrat premaga razdaljo šestih metrov in zadnjič s stopalom zunanje noge prestopi črto. Rezultat smo zapisali sekundah.

Statistična analiza podatkov

Podatke smo analizirali s pomočjo programa SPSS 21.0. Za celoten vzorec spremenljivk smo izračunali podatke opisne statistike. Razlike med začetkom in kocem leta smo testirali s parnim t-testom. Testiranje statistične značilnosti razlik smo ugotavljali na ravni 5-odstotnega tveganja.

REZULTATI

V tabeli vidimo, da se vrednosti testov na začetku in koncu tekmovalnega leta statistično značilno razlikujejo pri testih prisunski koraki (PK) $p=0,02$, ravnotežja (RTŽ) $p=0,01$, vojaška vaja (VV) $p=0,03$. Zelo blizu statistično značilne razlike je tudi gibalni test vesa v zgibi na vrvi (VNV) z $p=0,055$, medtem ko ostali testi niso statistično različni. Z vidika morfoloških značilnosti pa se vadeči statistično značilno razlikujejo v telesni teži (TT) $p=0,00$ in telesni višini (TV) $p=0,041$.

Variable	SKUPINA								
	SEPTEMBER		JUNIJ		95% CI		df	t	p
	Mean	SD	Mean	SD	Spodnji	Zgornji			
ZSP	70,85	15,67	73,46	3,38	-11,00	5,77	12	-0,68	,510
PS	20,92	7,94	27,08	1,72	-13,53	1,22	12	-1,82	,094
VNV	37,00	19,25	29,54	4,40	-0,19	15,12	12	2,12	,055
PK	15,26	1,52	13,73	0,26	0,66	2,40	12	3,84	,002
RTŽ	4,08	1,98	1,31	0,41	1,44	4,10	12	4,53	,001
VV	12,62	1,76	14,54	0,61	-3,04	-0,81	12	-3,75	,003
SVDZM	184,15	22,78	188,23	6,76	-10,52	2,36	12	-1,38	,193
TV	150,73	7,80	155,31	2,42	-5,51	-3,65	12	-10,72	,000
TT	42,85	9,34	47,34	2,76	-8,75	-0,22	12	-2,29	,041

RAZPRAVA IN SKLEP

Iz dobljenih podatkov lahko vidimo, da trening juda pozitivno vpliva na spremembo gibalnih sposobnosti mladih judoistov v obdobju enega tekmovalnega leta. Predvsem se s treningom juda vpliva na izboljšanje koordinacije gibanja, hitrost gibanja, boljše medmišično koordinacijo, moč zgornjega dela telesa in predvsem ravnotežje. Da se mladi judoisti skladno razvijajo, kot je pričakovano v njihovem obdobju rasti, kažejo tudi podatki telesne teže in telesne višine, ki so se skladno s pričakovanji tudi povečali. Iz podatkov lahko vidimo tudi, da se ni izboljšala eksplozivna moč nog in gibljivost v kolčnem sklepu. Iz tega lahko sklepamo, da je potrebno pri mladih judoistih poseben poudarek nameniti gibljivosti, ki je ključnega pomena pri judu in različnih lovljenjih ter reševanjih v fazi padanja, predvsem v obdobju hitre rasti in pridobivanju mišične moči. Če na slabo gibljivem sklepu ojačamo mišično moč, se bodo mišice še bolj zakrčile in s tem še zmanjšale gibljivost sklepa, kar pa lahko v ekstremnih položajih pripomore k nastanku poškodb. Vidimo, da se je povečala tudi moč zgornjega dela telesa, s česa lahko sklepamo, da tudi v borbi in na treningih uporabljajo več ročnih kot nožnih tehnik. V tem vidiku bi bilo priporočeno izboljšati tudi eksplozivno moč nog, saj bodo s tem tekmovalci bolj samozavestni, hitrejši ter eksplozivnejši pri direktnih napadih z nožnimi tehnikami, kar pa lahko samo koristi v njihovem judoističnem razvoju. Razlog slabšemu rezultatu eksplozivne moči nog pa bi lahko predstavljal tudi konec tekmovalnega dela in večje posvečanje tehničnemu treningu zaradi izpitov zavišje pasove. Judo znova dokazuje, da je izredno dobro sredstvo za razvoj gibalnih sposobnosti otrok in mladostnikov. Dobro vpliva na gibalni razvoj in je tudi odlično vzgojno in socializacijsko sredstvo v današnji poplavi permissivne vzgoje.

VIRI

1. Drid, P., Ostojić, S., Maksimović, N., Pejčić, J., Matić, R. in Obadov, S. (2009). The effects of judo training on anthropometric characteristic and motor abilities of primary school boys. *Homo sporticus*, 1, 28-32.
2. Jagiello, W., Kalina, R. M. in Tkaczuk, W. (2004). Development of strength abilities in children and youths. *Biology of Sport*, 21, 351- 368.
3. *Klubi Judo zveze Slovenije* (26.8.2016). Judo zveza Slovenije. Pridobljeno iz <http://www.judo-zveza.si/?page=clubs>
4. Krstulović, S., Kvesić, M. in Nurkić, M. (2010). Judo training is more effective in fitness development than recreational sports in 7 year old girls. *FactaUniversitatis*, 8(1), 71-79.
5. Nishime, RS. (2007). Martial arts sports medicine: Current issues and competition event coverage. *Current Sports Medicine Reports*, 6(3), 162-169.
6. Sekulić, D., Krstulović, S., Katić, R. in Ostojić, L. (2006). Judo training is more effective for fitness development than recreational sports for 7-year-old boys. *Pediatric Exercise Science*, 18, 329-338.

7. Šimenko, J. (2013). Nekateri vidiki in prednosti treniranja juda za otroke in mladostnike. *Revija šport* 61 (1-2), 25-28.
8. Trivić, T. (2011). Differences in anthropometric characteristics and motor abilities of young judokas and non athletes. V M. Mikalački in G. Bala (ur.), *Proceedings Book – 2nd International Scientific Conference »EXERCISE AND QUALITY OF LIFE«* (str. 419–424). Novi Sad: University of Novi Sad, Faculty of Sport and physical education.

AVTORJI:

Jan KERN, Miroslav Boštjan BILIČ in Jožef ŠIMENKO

Vse za borilne športe

www.sportna-oprema.si

030 340 550

TelekomSlovenije

GRAND SLAM BAKU, AZE

MATJAŽ TRBOVC EDINI S POSAMIČNO ZMAGO

Grand Slam Baku, 06.- 08. maj 2016. Na tekmovanju je nastopilo štiristo sedeminštirideset tekmovalcev iz šestinsedemdeset držav sveta. Slovensko ekipo je zastopalo šest reprezentantov. Do večjega uspeha na tem tekmovanju ni prišlo.

Matjaž Trbovc je nastopil v kategoriji do 60 kg.

Edino zmago je, v kategoriji do 60 kilogramov, zabeležil Matjaž Trbovc, ki je v prvem kolu premagal Kazahstanca Imasheva, v drugem kolu pa izgubil proti Azerbajdžancu Mushkiyevu. V kategoriji do 66 kilogramov sta nastopila Adrian Gomboc in Andraž Jereb, olimpijska kandidata, ki sta nesrečno izgubila v prvem kolu. Jereb je klonil proti Chienu TPE, Gomboc proti Van Gansbeke BEL. V kategoriji do 73 kilogramov je mladi Martin Hojak izgubil proti Gruzijcu Khmiasviliju, veteran Igor Spasojevič pa je bil, v kategoriji do 100 kilogramov, neuspešen proti Mamedovu iz Kirgizistana. Andreja Leški, edina ženska predstavnica, je nastopila v kategoriji do 57 kilogramov in ostala brez uvrstitve. V prvem kolu je bila uspešnejša Nizozemka Verhagen.

GRAND PRIX ALMATY, KAZ

MIHAEL ŽGANK BRONAST

Grand Prix Almaty, 13.-15. maj 2016. Na tekmovanju je nastopilo tristo petindevetdeset tekmovalcev iz triinosemdesetih držav. Slovenske barve so zastopali štirje tekmovalci. Za veselje je poskrbel Mihael Žgank, ki je v kategoriji do 90 kilogramov osvojil bronasto medaljo. Pot do odličja je bila naporna, saj je moral premagati Španca Ruiza Zjaca, Tadžigistanca Ustopiriyona, Američana Browna, Zhakipova iz Kazahstana. Izgubil je le proti drugo uvrščenemu Kitajcu Chengu. Adrian Gomboc je, v kategoriji do 66 kilogramov, zabeležil zmago proti Gruzijcu Gugulashviliju in po razproti tretje uvrščenemu Kazahstancu Zhumakanovu. V isti kategoriji je Andraž Jereb v prvem kolu izgubil je proti Italijanu Verdeju. V kategoriji do 100 kilogramov je Igor Spasojevič naletel premočnega nasprotnika, kasneje tretje uvrščenega Uzbekistanca Kurbunova.

MASTERS GUADALAJARA MEXICO

MIHAEL PRIŠEL IN ODŠEL Z MEDALJO

Masters Guadalajara, 27.-29. maj 2016. Na tekmovanju je nastopilo dvesto triindvajset tekmovalcev iz enainpetdesetih držav. Kot edini predstavnik Slovenije je na tekmi nastopil Mihael Žgank – pot na drugi konec sveta se mu je zelo obrestovala. V prvem kolu je z wazzarijem premagal Alžirca Benamadija, v drugem kolu pa, po napeti borbi s trikratnim svetovnim in olimpijskim prvakom Iliadisom, nesrečno izgubil z wazzarijem. V repasažu je premagal Švicarja Grossklausa, kar ga je pripeljalo do borbe za tretje mesto in zmage nad Francozom Clergetom.

Mihael Žgank je v borbi za tretje mesto premagal francoza.

Mihael Žgank je osvojil tretje mesto.

GRAND PRIX BUDIMPEŠTA 5 SLOVENSКИH FINALOV

Grand Prix Budimpešta, 25.-26. junij 2016. Na tekmovanju je nastopilo dvesto triinpetdeset tekmovalcev iz petinpetdesetih držav sveta. Slovenska ekipa desetih reprezentantov je bila sila uspešna, saj si je finale priborilo kar pet tekmovalcev.

Po medaljah smo med vsemi državami zasedli odlično 2. mesto, tik za Japonsko.

Prvo mesto je, v kategoriji do 66 kilogramov, osvojil Adrian Gomboc, ki je zabeležil kar pet zmag. Uspešen je bil v borbah z Izraelcem Raskopinom, Madžarom Vegvarijem, Japoncem Fujisakom, v polfinalu je premagal Sobirovom iz Uzbekistana, v finalu Japonca Asarija.

Adrian Gomboc je v finalu premagal japonca Asarija.

Tudi Andraž Jereb je nastopil v kategoriji do 66 kilogramov in tudi on je bil v prvem kolu uspešen. Premagal je Belgijca Lissensa, nato pa z yukom izgubil proti Japoncu Fujisaki.

Zmaga Adriana je dala navdih tudi Rokiju Drakšiču, ki je s predčasno končanimi borbami v parterju prepričljivo prišel do 1. mesta. V borbah za odličje je premagal Axusa FRA, Njieta GAM, Katsiasvilija GRU in Ukrajince Kanivetsa. V isti kategoriji je v prvem kolu, proti Gruzijcu Katsiashviliju, izgubil Martin Hojak.

Rok Dragšič je v kategoriji do 73 kg vse tekmece premagal v parterju.

Po dveh zaporednih bronastih medaljah na velikih tekmovanjih se je Mihael Žgank tokrat uvrstil v finale. Po zmagi nad Verom HUN, Odenthalom GER in Diasom POR je v finalu klonil proti domačinu Tothu.

V kategoriji nad 100 kilogramov je nastopil Vito Dragič, ki v absolutni kategoriji stopa po korakih Matjaža Ceraja. Dragič je po dveh kaznih izgubil proti domačinu Waczuliku.

Tina Trstenjak je po zmagah nad Angležinjo Renshall in Livesey, v finalu izgubila proti Japonki Nabekuri in s tem osvojila 2. mesto.

Ana Velenšek je, v kategoriji do 78 kilogramov, prav tako osvojila 2. mesto, ko je po zmagah nad Francozinjo Camaro in Madžarko Joo, v finalu klonila proti aktualni olimpijski in svetovni prvakini Harrison iz Amerike.

V kategoriji do 78 kilogramov je Klara Apotekar po dveh porazih in dveh zmagah osvojila 5. mesto.

Nase je opozorila tudi Anka Pogačnik, ki je v kategoriji do 70 kilogramov osvojila 7. mesto.

Adrian Gomboc si je s petimi zmagami zagotovil prvo mesto v kategoriji do 66 kg

Rok Dragšič je v kategoriji do 73 kg stopil na zmagovalno stopničko.

Tina Trstenjak, je po porazu v finalu proti japonki, osvojila drugo mesto.

Ana Velenšek je v kategoriji do 70 kg osvojila drugo mesto, ko je v finalu izgubila proti američanki.

GRAND PRIX ULAANBATAR TROJICI SLOVENCEV Z BEŽIGRADA DVE MEDALJI

Andraž Jereb je v kategoriji do 66 kg osvojil bronasto medaljo.

Grand Prix Ulaanbatar, 01.-03. julij 2016. Na tekmovanju je nastopilo 126 tekmovalcev iz 13 držav sveta. Kot predstavniki Slovenije so nastopili trije iz tabora Bežigrad. Prav vsi so se borili za medalje.

V kategoriji do 66kg je po dveh zmagah nad Talmanovom KAZ, Shirinli AZE in porazu proti Adiyi iz MGL, osvojil bronasto odličje Andraž Jereb.

Do 73 kg je Martin Hojak osvojil 5. Mesto. Zabeležil je eno zmago proti Orزالinu KAZ, tesen poraz v golden scoru proti Rusu Fogelu in za tretjo mesto proti Mongolcu Narankhuu.

Martin Hojak je v kategoriji do 73 kg, osvojil peto mesto.

TelekomSlovenije

Vse za borilne športe

www.sportna-oprema.si

030 340 550

Andreja Leški je nastopila do 57kg in z zmagami nad Tseregbaatar MGL, Man CHN in porazu proti Ishikawi iz Japonske, osvojila 3.mesto.

Andreja Leški je v kategoriji do 57 kg po dveh zmagah in porazu osvojila bronasto odličje.

Andreja Leški je v kategoriji do 57 kg osvojila tretje mesto.

Andraž Jereb je, po dveh zmagah in porazu, stopil na tretjo stopničko.

z'deže
celjske mesnine

TelekomSlovenije

FS Fundacija za šport

Rio2016™
Olympic rings

NAJUSPEŠNEJŠI BEŽIGRAD

NIZKA UDELEŽBA

Mežica, 14. maj 2016. Letošnje državno prvenstvo je potekalo na Koroškem, v Zgornji Mežiški dolini. V Mežici že nekaj let uspešno vzgajajo mlade judoiste.

Na prvenstvu je nastopilo le triinsedemdeset tekmovalcev iz osemnajstih klubov. Največ uspeha so poželi judoisti ljubljanskega Bežigrada, ki so osvojili štiri zlate, štiri srebrne in eno bronasto medaljo. Državni prvaki so postali Martin Hojak, v kategoriji do 73 kilogramov, Matej Vidmar, v kategoriji do 81 kilogramov, Petra Opresnik, v kategoriji do 70 kilogramov, in Hana Štraus, v kategoriji do 78 kilogramov. Na drugem mestu je pristal celjski klub Z'Dežele Sankaku – osvojili so tri zlate, dve srebrni in dve bronasti medalji. Državni prvaki so postali David Štarkel, ki je slavil v kategoriji do 60 kilogramov, Rok Plešnik, ki je zmagal v kategoriji do 66 kilogramov in Zala Komat, ki je bila uspešna v kategoriji nad 78 kilogramov. V kategoriji do 48 kilogramov je državna prvakinja postala Ljudmila Merčnik iz JK Duplek, v kategorij do 63 kilogramov pa njena klubska kolegica Manja Krof. Judo klub Duplek je tako na prvenstvu osvojil dve zlati kolajni in bron.

Uvrstitve posameznikov – mlajši člani/članice:

V najkakovostnejši kategoriji DP je zmagovalec postal Bežigradčan Martin Hojak;

Kategorija do 60 kg (4): 1. David Štarkel - Z'Dežele Sankaku, 2. Jaka Kavčič - Bežigrad, 3. Miha Ozmeč - Bežigrad

Kategorija do 66 kg (6): 1. Rok Plešnik - Z'Dežele Sankaku, 2. Gal Zakošek - Z'Dežele Sankaku, 3. Jaša Babič - 15. maj Marežige, 3. Luka Perkovič - 15. maj Marežige

Kategorija do 73kg (18): 1. Martin Hojak Martin- Bežigrad, 2. Jan Košak - Bežigrad, 3. Aljaž Gostenčnik - Ravne, 3. Tim Toplak - Z'Dežele Sankaku

Finale kategorije do 81 kg je po razburljivi borbi dobil Janez Vidmar, ki je v zadnjih sekundah izkoristil nezbranost klubskega kolega Blaža Fekonja in vknjižil svoj drugi naslov državnega prvaka;

Kategorija do 81kg (9): 1. Janez Vidmar -Bežigrad, 2. Blaž Fekonja -Bežigrad, 3. David Berdajs-Olimpija, 3. Aldin Ribon - Acron SG

Kategorija do 90kg (6): 1. Matija Harf -Gorišnica, 2. Patrik Vojsk-TVD Partizan Ljutomer, 3. Jan Horvat -Acron SG, 3. Narsej Lackovič - TVD Partizan Ljutomer

Kategorija do 100kg (2): 1. Dino Prepelič -Impol, 2. Denis Šajher Kovačič -Branik Broker.

Kategorija nad 100 kg (2): 1. Enej Marinič -Branik Broker, 2. Luka Kovačič -Bežigrad.

Kategorija do 48 kg (1): 1. mesto Ljudmila Merčnik -Duplek.

Kategorija do 52kg (4): 1. Tea Tropan -Impol, 2. Saša Ranc -Acron SG, 3. Ana Krč -Triglav Kranj.

Kategorija do 57kg (6): 1. Laura Božič-Acron SG, 2. Hana Štraus -TVD Partizan Ljutomer, 3. Nika Perovnik -Acron SG, 3. Mihaela Vogrin - Drava Ptuj.

Slovenjgradčanka Laura Božič je slavila v kategoriji do 57kg;

Kategorija do 63kg (7): 1. Manja Krof-Duplek, 2. Maja Arnič -Z'Dežele Sankaku, 3. Lia Ludvik -Z'Dežele Sankaku, 3. Tajda Senekovič -Duplek

Kategorija do 70 kg (2): 1. Petra Opresnik -Bežigrad, 2. Anja Ognjanovič -Acron SG

Kategorija do 78 kg (1): 1. Hana Štraus -Bežigrad

Kategorija nad 78 kg (1): 1. Zala Komat -Z'Dežele Sankaku

Manja Krof iz Dupleka je upravičila vlogo favoritinje in prepričljivo slavila v kategoriji do 63 kg;

NAJUSPEŠNEJŠI CELJSKI IVO REYA

ZANIMIVE BORBE

Mežica, 14. maj 2016. Za prvenstvom mlajših članov in članic se je odvijalo člansko pasovno prvenstvo, ki ima poseben čar, saj zmagovalec prejme višji pas. Nastopalo je triinosemdeset tekmovalcev iz enaindvajsetih klubov. Ekipno so se prvega mesta veselili judoisti celjskega Iva Reya, ki so osvojili tri zlate in eno bronasto medaljo. Drugi so bili judoisti mariborskega JK Branik Broker, ki so skupno osvojili dve zlati, dve srebrni in štiri bronaste kolajne, na tretjem mestu pa so pristali judoisti TVD Partizan Ljutomer, ki so skupno osvojili dve zlati, dve srebrni in dve bronasti medalji.

Starostni razpon med tekmovalci je vsako leto velik, od kadetov do veteranov – rekreativcev, ki so se z Judom začeli ukvarjati pozneje. Morda bi bilo v prihodnosti smiselno razmisliti o umestitvi sistema tekmovalcev za tiste, ki imajo nižje pasove in se niso sposobni boriti na višjih nivojih tekmovalcev.

Uvrstitve posameznikov-ml.člani/ce:

Beli do 73 kg (3): 1. Jaka Čelik-Ravne, 2. Jure Vidmar-Branik Broker, 3. Žan Ferš-Železničar

Beli nad 73 kg (2): 1. Miha Kristan-Železničar, 2. Janez Peskar-Tatami

Rumeni do 73 kg (3): 1. Patrick Golob-Oplotnica, 2. Klemen Kotnik-Acron SG, 3. Sayyed Youssof Alenabi-Bežigrad

Rumeni nad 73 kg (5): 1. Boštjan Cimerman-Bushido, 2. Anže Vavken-Tatami, 3. Thaler Tilen-Bežigrad

Oranžni do 73 kg (7): 1. Darian Rampih-Golovec, 2. Leon Bošnik-Acron SG, 3. Vid Kmetec-Drava Ptuj, 3. Žiga Štangelj-Bushido

Oranžni nad 73 kg (3): 1. Amar Salanovič-Golovec, 2. Aljaž Sternad-Železničar, 3. Matjaž Rižnar-Branik Broker

Zeleni do 73 kg (5): 1. Vasja Iljaš-Gorica, 2. Tilen Jaušovec-TVD Partizan Ljutomer, 3. Matic Horvat-Branik Broker

Zrelostna leta niso ovira za Judo.

Zeleni nad 73 kg (4): 1. Žiga Sušnik-Gorica, 2. Ervin Fazlič-Golovec, 3. Blaž Krajnc-Drava Ptuj

Modri do 73 kg (6): 1. Tadej Smole-Ivo Reya, 2. Gregor Čurin-

Mladi Tadej Smole iz JK Ivo Reya, ni pustil presenečanja med modrimi pasovi do 73 kg.

TVD Partizan Ljutomer, 3. Max Butkovič-Koper, 3. Miha Jančič-Polyteam

Modri nad 73 kg (5): 1. Enej Marinič-Branik Broker, 2. Branko Komerički-Acron SG, 3. Jure Zlatolas-Ivo Reya

Impolčan Tadej Čeh je uspel zmagati med rjavimi pasovi do 73kg.

Rjavi do 73 kg (12): 1. Aljaž Čeh-Impol, 2. Nejc Lah-Golovec, 3. Uroš Vozlič-TVD Partizan Ljutomer, 3. Alen Vučina-Oplotnica
Rjavi nad 73 kg (7): 1. Dino Prepelič-Impol, 2. Denis Šajher Kovačič-Branik Broker, 3. Bembič Valter-15. Maj Marezige, 3. Senčar Jure-TVD Partizan Ljutomer

Dino Prepelič je v finalu rjavih pasov nad 73 kg strl upor Mariborčana Denisa Šajherja in postal mojster juda;

Rumeni nad 57 kg (1): 1. Lea Užmah-Ivo Reya
Oranžni nad 57 kg (1): 1. Zala Komat-Z'Dežele Sankaku
Zeleni do 57 kg (3): 1. Nika Goršič-Ivo Reya, 2. Mihaela Vogrin- Drava Ptuj, 3. Neli Kontrec-Branik Broker
Zeleni nad 57 kg (1): Barbara Halas-TVD Partizan Ljutomer
Modri do 57 kg (2): 1. Hana Prelog-TVD Partizan Ljutomer, 2. Lara Svetec-Ravne
Modri nad 57 kg (3): 1. Larisa Gorenjak-Branik Broker, 2. Lia Ludvik-Z'Dežele Sankaku, 3. Nika Artač-Polyteam
Rjavi do 57 kg (3): 1. Nika Perovnik, 2. Saša Ranc, 3. Laura Božič-vse Acron SG
Rjavi nad 57 kg (5): 1. Maja Arnič-Z'Dežele Sankaku, 2. Veronika Mohorič-Velenje, 3. Nataša Bende-Branik Broker

Kategorija do 57 kg je bila v znamenju Korošic, slavila je Nika Perovnik.

Nova mojstrica v kategoriji nad 57 kg je postala Celjanka Maja Arnič.

Judo včeraj – judo danes

LETO 2004

Zadnja na seznamu potnikov za Atene, prva na stopničkah. Urška Žolnir je v grški prestolnici z bronom nesporno svetu dokazala, da sodi na turnir pod olimpijskimi krogi.

Za nami je leto izjemnih uspehov, najboljša športnika leta pa sta za preteklo leto postala Raša Sraka in Sašo Jereb. Pred nami je olimpijsko leto in evropsko prvenstvo do 23 let v Ljubljani. Slovenija ima kar nekaj želez v ognju za morebitno uvrstitev na olimpijske igre v grški prestolnici, nedvomno se med njimi nahaja cvet slovenskega juda, vprašanje je le, ali bo katera od cvetlic zacvetela ob pravem trenutku. Olimpijske sanje se počasi uresničujejo, Raša Sraka si je prva odprla atenska vrata. Po dvajsetih letih so si vozovnico za olimpijske igre zagotovili tudi Petra Nareks, Urška Žolnir, Lucija Polavder in Sašo Jereb. Urški Žolnir se je zelena luč za odhod v Atene prižgala domala zadnjo minuto, tik pred zdajci in osvojila bronasto medaljo, ki je spremenila zgodovino slovenskega juda. Zadnja na seznamu potnikov za Atene in prva na stopničkah, osvojena je bila tako prva medalja za slovenski judo na olimpijskih igrah, na Brniku in domačem kraju pa nepozabne fešte.

Uspehov v tem letu pa še ni bilo konec, na zmagovalni oder sta na mladinskem evropskem prvenstvu v bolgarski prestolnici stopila Rok Drakšič in Marko Petrič, na ljubljanskem tatamiju evropskega prvenstva do 23 let v Tivoliju pa sta blestela Sašo Jereb s srebrom in Rok Drakšič z bronom okrog vratu.

Sašo Jereb je znova zablestel, tokrat s srebrom tudi na ljubljanskem tatamiju EP do 23 let. Tudi v finalnem boju je bil blizu uspeha, a mu je priložnost za uspešen met spolzela iz rok. Rok Drakšič je osvojil bron.

13. ČLANSKO DRŽAVNO PRVENSTVO PRESENEČENJA SAMO V MOŠKI KONKURENCI

Lendava, 04. april 2004. V športni dvorani dvojezične osnovne šole v Lendavi se je končalo letošnje člansko preverjanje za naslove državnih prvakov, na katerem se je zbralo skromno število tekmovalcev, 60 v moški in 27 v ženski konkurenci, kar je vsekakor prepričljiv odgovor na neodgovorno prestavitev prvenstva v zadnjem trenutku. Poleg ostalih se zaradi udeležbe na turnirju svetovnega pokala v Tbilisiju nista mogla udeležiti prvenstva Klemen Ferjan in Sašo Jereb. Nespametna odločitev ne bi toliko bodla v oči, če se ne bi letos nekaj podobnega že zgodilo, namreč tudi DP mlajših članov je bilo okrnjeno prav zaradi sočasnega termina svetovnega pokala v Moskvi.

Delno prav zaradi tega dogodka, sta v moški konkurenci ponovila uspeh in ostala na prestolu z naslovom državnega prvaka le Mark Faflja – Olimpija in Matjaž Ceraj – Ivo Reya. V vseh ostalih kategorijah pa je prišlo do zamenjave. Novi državni prvaki so postali: Simon Mohorovič – Bežigrad do 60 kg, Mark Faflja – Olimpija do 66 kg, Luka Vuković – Bežigrad do 73 kg, Boris Greif – Impol do 81 kg, Luka Ravnič – PJK Triglav do 90 kg, Simon Mihelina – Branik Broker do 100 kg in Matjaž Ceraj – Ivo Reya nad 100 kg.

Uvrstitve posameznikov – člani:

V moški konkurenci sta imela največ uspeha ljubljanska kluba Bežigrad – dva naslova državnih prvakov, enkrat srebro in bron (2 1 1), ter Olimpija, ki je osvojila naslov in trikrat srebro (1 3 0) z enakim številom točk (14), tretje mesto pa je osvojil Impol s štirimi medaljami (1 1 2) in 10 točk.

Kategorija do 60 kg (7): 1. Simon Mohorovič – Bežigrad, 2. Rok Drakšič – Sankaku, 3.-4. Igor Trbovc – Sankaku in Marcel Ognjenovič – Drava.

Kategorija do 66 kg (11): 1. Mark Faflja – Olimpija, 2. Dani Rus – Impol, 3.-4. Sašo Kirbiš – Železničar in Marko Prodan – Šiška.

Kategorija do 73 kg (8): 1. Luka Vuković – Bežigrad, 2. Marko Petrič – Olimpija, 3.-4. Robert Mesarič – Koroški holding in Grega Brod – Bežigrad.

Kategorija do 81 kg (12): 1. Boris Greif – Impol, 2. Anže Mihelič – Olimpija, 3.-4. Edis Imamović in Branko Holer – oba Ivo Reya.

Kategorija do 90 kg (8): 1. Luka Ravnič – PJK Triglav, 2. Jure Šimic – Olimpija, 3.-4. Igor Spasojevič – Koper in Grega Greif – Impol.

Kategorija do 100 kg (7): 1. Simon Mihelina – Branik Broker, 2. Primož Ferjan – Bežigrad, 3.-4. Darko Petelinšek – Ivo Reya in Damjan Petek – Impol.

Kategorija nad 100 kg (7): 1. Matjaž Ceraj – Ivo Reya, 2. Robert Rajh – Branik Broker, 3.-4. Miran Plošnjak – Drava in Damjan Fras – Juršinci.

Uvrstitve posameznic – članice:

Reprezentančna četa Marjana Fabjana, je v odsotnosti Raše Sraka, osvojila vse naslove državnih prvakinj in skupno deset medalj, od tega šest zlatih, dve srebrni in dvakrat bron (6 2 2).

Edina izjema je postalo zlato Maje Frece do 78 kg – Impol, katera jim je ušla iz rok.

Komentar poteka tekmovanja v ženski konkurenci ni potreben, kajti razlika v kvaliteti proslavljenih reprezentantk in prihajajočimi tekmovalkami je tako velika, da o kaki resni konkurenci in pretresljivih bojih ne moremo niti govoriti.

Kategorija do 48 kg (2): 1. Nives Perc – Sankaku, 2. Katarina Šotl – Koroški holding.

Kategorija do 52 kg (1): 1. Petra Nareks – Sankaku b.b.

Kategorija do 57 kg (6): 1. Vesna Đukić, 2. Matejka Drakšič – obe Sankaku, 3.-4. Tamara Petek – Sankaku in Tadeja Rojko – Lendava.

Kategorija do 63 kg (4): 1. Urška Žolnir, 2. Maja Uršič – obe Sankaku, 3. Pika Mirt – Olimpija Krmelj, 4. Natalija Kotnik – Koroški holding.

Kategorija do 70 kg (6): 1. Regina Jernejc – Sankaku, 2. Valerija Četič – Fužinar, 3. Simona Brežnik – Branik Broker, 4. Dolores Ponoš – Sankaku.

Kategorija do 78 kg (2): 1. Maja Frece, 2. Polona Košir – obe Impol.

Kategorija nad 78 kg (6): 1. Lucija Polavder – Sankaku, 2. Tina Kukec – Olimpija Krmelj, 3.-4. Martina Fras – Juršinci in Tanja Žuran Putora – Drava.

14. DRŽAVNO PRVENSTVO – MLAJŠI ČLANI/CE NAJVEČ LJUBLJANSKIM ZMAJČKOM

Lendava, 25. januar 2004. V zadovoljivi organizaciji športnih delavcev KBV Lendave je končano prvo letošnje prvenstvo v nizu državnih prvenstev, ki so načrtovana v letošnjem letu. V povprečni udeležbi 88 tekmovalcev in tekmovalk iz 21 slovenskih klubov, so največ uspeha zabeležili ljubljanski zmajčki, ki so poleg treh naslovov državnih prvakov, šestih medalj (3 0 3) v obeh konkurencah zbrali tudi največ točk (45). Drugo mesto pa si z 34 točkami delita celjski Sankaku in Juršinci.

Med nekoliko zrelejšje tekmovalce bi lahko uvrstili Roka Drakšiča, Danija Rusa, Marka Petriča, Anžeta Miheliča in Matjaža Ceraja med člani, v ženski konkurenci pa je bila konkurenca nekoliko slabša. Sposobnejše so bile Ana Tatalovič, Sendi Lešnjak, Maja Uršič, Valerija Četič in Tina Kukec.

Uvrstitve posameznikov – mlajši člani U 23:

V konkurenci mlajših članov se je na blazinah v Lendavi zbralo 63 tekmovalcev iz 21-ih slovenskih klubov. Največ razlogov za veselje so imeli ljubljanski zmajčki, saj so v njihove vitrine odšle kar tri lovorike z naslovi letošnjih državnih prvakov. Olimpija je poleg šestih medalj (3 0 3) zbrala še 45 točk – vse v moški konkurenci, kar jo krepko uvršča na prvo mesto. Na drugem mestu sta pristala celjska kluba Sankaku (1 2 0) in Ivo Reya (1 2 0), ki sta zbrala vsak po en naslov državnega prvaka in 24 točk. Naslov letošnjega državnega prvaka med mlajšimi člani so osvojili: Rok Drakšič – Sankaku, Dani Rus – Impol, Marko Petrič, Anže Mihelič in Aljaž Artač – vsi Olimpija, ter Anže Košinek – Partizan Jesenice in Matjaž Ceraj – Ivo Reya.

Kategorija do 60 kg (10): 1. Rok Drakšič, 2. Igor Trbovc – oba Sankaku, 3.-4. Simon Mohorovič – Bežigrad in Andrej Pavlin – Šiška.

V finalni borbi s klubskim tekmeccem Igor Trbovc ni uspel, Roku Drakšiču je moral čestitati za uspeh.

Kategorija do 66 kg (13): 1. Dani Rus – Impol, 2. Marko Prodan – Šiška, 3.-4. Jure Oslakovič – Bežigrad in Mark Faflja – Olimpija.

Kategorija do 73 kg (14): 1. Marko Petrič – Olimpija, 2. Rok Leskovšek – Sankaku, 3.-4. Denis Hrga in Aleš Horvat – oba Juršinci.

Kategorija do 81 kg (11): 1. Anže Mihelič – Olimpija, 2. Edis Imamović – Ivo Reya, 3.-4. Stojan Železnik – Koroški holding in Miha Mavec – Olimpija.

Kategorija do 90 kg (7): 1. Anže Kokošinek – Partizan Jesenice, 2. Miha Pečovnik – Ivo Reya, 3.-4. Simon Petek – Impol in Matevž Artač – Olimpija.

Kategorija do 100 kg (4): 1. Aljaž Artač – Olimpija, 2. Robert Pesjak – Partizan Jesenice, 3. Jože Šimenko – Drava, 4. Miha Stražiščar – Polyteam.

Kategorija nad 100 kg (4): 1. Matjaž Ceraj – Ivo Reya, 2. Damjan Fras – Juršinci, 3. Matej Prijatelj – Šiška, 4. Mitja Jenuš – Železnikar.

Uvrstitve posameznic – mlajše članice U 23:

V konkurenci mlajših članic je sodelovalo 25 tekmovalk iz 13 slovenskih klubov. Z ramo ob rami so si bile tekmovalke KBV Lendave in celjskega Sankaka, ki sta zbrala vsak po en naslov državnih prvakinj in 22 točk. Naslovi državnih prvakinj so odšli v sedem različnih slovenskih klubov, kar je za žensko konkurenco zelo zadovoljiv podatek. Zlate medalje so prejele: Anja Kavčič – Železnikar, Ana Tatalovič – Bežigrad, Sendi Lešnjak – KBV Lendava, Maja Uršič – Sankaku, Valerija Četič – Fužinar, Polona Košir – Impol in Tina Kukec – Olimpija Krmelj.

Kategorija do 48 kg (2): 1. Anja Kavčič – Železnikar, 2. Katarina Šotl – Koroški holding.

Kategorija do 52 kg (4): 1. Ana Tatalovič – Bežigrad, 2. Tamara Petek – Sankaku, 3. Doris Žunič – KBV Lendava, 4. Ines Leopold – Železnikar.

Kategorija do 57 kg (4): 1. Sendi Lešnjak – KBV Lendava, 2. Maja Gorec – Bežigrad, 3. Eva Zorko – Sankaku, 4. Marjetka Hvalec – Drava.

Kategorija do 63 kg (4): 1. Maja Uršič – Sankaku, 2. Pika Mirt – Olimpija Krmelj, 3. Martina Hrga – Juršinci, 4. Natalija Kotnik – Koroški holding.

Kategorija do 70 kg (5): 1. Valerija Četič – Fužinar, 2. Sanja Jaklin – KBV Lendava, 3.-4. Janja Karo – Juršinci in Dolores Ponoš – Sankaku.

Kategorija do 78 kg (2): 1. Polona Košir – Impol, 2. Urška Grčar – Polyteam.

Kategorija nad 78 kg (3): 1. Tina Kukec – Olimpija Krmelj, 2. Martina Fras – Juršinci, 3. Nina Čemežar – Sokol.

14. MLADINSKO DRŽAVNO PRVENSTVO

PRVENSTVO BREZ PRAVEGA SIJAJA

Portorož, 09.05.2004. Športna dvorana v Luciji, je bila prizorišče sklepnega dejanja letošnjega državnega prvenstva v mladinski konkurenci, na katerem je sodelovalo 109 tekmovalcev in tekmovalk iz številnih slovenskih klubov. Največ uspeha je zabeležil celjski Sankaku, ki je v obeh konkurencah zbral največ točk in naslovov državnih prvakov.

Prvenstvo je bilo sicer dobro organizirano, popestrjeno z dobršno mero presenečenj, vendar na dokaj povprečni ravni, brez pravega sijaja. Še največ sta pokazala Rok Drakšič v najlažji kategoriji, ter Mark Faflja do 66 kg, medtem ko so Simon Mohorovič, Denis Rus, Marko Prodan, Marko Petrič, Jaka Sluga, Igor Trbovc in še bi se našel kdo, očitno »pozabili« na svoje ravnotežje, medtem, ko smo Denisa Imamoviča in Primoža Ferjana videli že v boljši formi.

Dekleta so imela za razliko od drugih tekmovalcev tokrat dokaj številčno zasedbo. V vsaki kategoriji je bilo razmeroma »dovolj« konkurence. Nekoliko več sta pokazali Vesna Džukič, ki je ugnala očitno izven forme ljubljankanko Ano Tatalovič in Maja Uršič, ki je brez posebnih naporov ponovno osvojila naslov najboljšje Slovenke do 63 kg. Dobro se je odrezala tudi Doris Žunič v najlažji kategoriji, ki je dobro opravila z vso konkurenco, medtem, ko Tini Razinger, Leji Murko, Piki Mirt, Nataliji Kotnik in Ines Leopold, njihov čas v mladinski konkurenci šele prihaja.

Uvrstitve posameznikov – mladinci (U 20):

V konkurenci mladincev je sodelovalo 74 tekmovalcev. Naj-

več uspeha beleži celjski Sankaku, ki je osvojil dva naslova državnih prvakov, tri medalje (2 0 1) in 11 točk. Na drugo mesto se je uvrstila ljubljanska Olimpija, z naslovom državnega prvaka, petimi medaljami (1 0 4) in 9 točkami. Le točko manj (8), ter naslov državnega prvaka pa je osvojil celjski Ivo Reya (1 1 0).

Kategorija do 60 kg (15): 1. Rok Drakšič – Sankaku, 2. Boris Rudaš – KBV Lendava, 3.-4. Denis Jug – Sokol in Simon Mohorovič – Bežigrad.

Kategorija do 66 kg (16): 1. Mark Fafija – Olimpija, 2. Dani Rus – Impol, 3.-4. Jaka Kolbl – Jesenice in Marko Prodan – Šiška.

Kategorija do 73 kg (16): 1. Rok Leskovšek – Sankaku, 2. Robert Mesarič – Koroški holding, 3.-4. Jaka Sluga in Marko Petrič – oba Olimpija.

Kategorija do 81 kg (11): 1. Denis Imamović – Ivo Reya, 2. Denis Štih – Olimpija Krmelj, 3.-4. Beno Lah – Sankaku in Stojan Železnik – Koroški holding.

Kategorija do 90 kg (7): 1. Primož Ferjan – Bežigrad, 2. Miha Pečovnik – Ivo Reya, 3.-4. Andrej Sever – Velenje in Matevž Artač – Olimpija.

Kategorija do 100 kg (6): 1. Robert Pesjak – Partizan Jesenice, 2. Jože Šimenko – Drava, 3.-4. Matjaž Kunčič – Olimpija in Miha Stražiščar – Polyteam.

Kategorija nad 100 kg (3): 1. Mitja Jenuš – Železničar, 2. Danijel Toškan – Koper, 3. Edi Terzič – Marezige.

Uvrstitve posameznic – mladinke (U 20):

Na letošnjem preverjanju je sodelovalo 35 tekmovalk. Kar nekaj krepkih korakov pred vsemi se je uvrstil na prvo mesto celjski Sankaku, ki je zbral 22 točk, tri naslove državnih prvakinj in šest medalj (3 2 1). Olimpija Krmelj je bila druga – 8 točk, naslov državne prvakinja Tine Kukec in dve medalji (1 1 0). Na tretje mesto pa se je uvrstila KBV Lendava – 6 točk, z naslovom državne prvakinja Doris Žunič in dvema medaljama (1 0 1).

Kategorija do 48 kg (6): 1. Doris Žunič – KBV Lendava, 2. Tajda Ratajc – Sankaku, 3.-4. Anja Pečnak – Sankaku in Katarina Šotl – Koroški holding.

Kategorija do 52 kg (3): 1. Matejka Drakšič – Sankaku, 2. Kristina Jazbec – obe Sankaku, 3. Ines Mišič – Bežigrad.

Kategorija do 57 kg (8): 1. Vesna Džukić – Sankaku, 2. Ana Tatalović – Bežigrad, 3.-4. Ines Leopold – Železničar in Maja Gorec – Bežigrad.

Kategorija do 63 kg (6): 1. Maja Uršič – Sankaku, 2. Pika Mirt – Olimpija Krmelj, 3.-4. Natalija Kotnik – Koroški holding in Martina Hrga – Juršinci.

Kategorija do 70 kg (6): 1. Valeria Četić – Fužinar, 2. Lea Murko – Drava, 3.-4. Sanja Jaklin – KBV Lendava in Tina Razinger – Jesenice.

Kategorija do 78 kg (3): 1. Polona Košir – Impol, 2. Špela Grzetič – PJK Triglav, 3. Urška Grčar – Polyteam.

Kategorija nad 78 kg (3): 1. Tina Kukec – Olimpija Krmelj, 2. Martina Fras – Juršinci, 3. Jerneja Salober – Vitalis.

14. DRŽAVNO PRVENSTVO – MLAJŠI MLADINCI NA VRHU DRAVA IN SANKAKU

Portorož, 14. februar 2004. V organizaciji obalnih športnih delavcev se je v Portorožu v konkurenci 115 tekmovalcev in tekmovalk – 76 kadetov in 39 kadetinj, končalo letošnje državno prvenstvo za mlajše mladince in mladinke. Največ uspeha sta zabeležila pri kadetih ptujka Drava, med kadetinjami pa si je lovoriko najboljšega priboril celjski Sankaku.

Uvrstitve posameznikov – mlajši mladinci (U 17):

V konkurenci 76 kadetov je imela največ uspeha ptujka Drava, ki je z bratoma Urošem in Rokom Tajhmanom osvojila dva naslova državnih prvakov in 11 točk (2 0 1). Na drugem mestu je pristal celjski Sankaku (8 točk) in prvo mesto Matjaža Trbovca (1 1 0). Na tretjem mestu pa so se uvrstile domače Marezige – 6 točk (0 2 0).

Kategorija do 50 kg (12): 1. Matjaž Trbovc – Sankaku, 2. Tilen Apšner – M. Sobota, 3.-4. Dominik Dominko – Lendava in Boris Praprotnik – Partizan Jesenice.

Kategorija do 55 kg (10): 1. Kristjan Crnić – Impol, 2. Tomi Ozmec – KBV Lendava, 3.-4. Jan Perša – Duplek in Niko Jančič – M. Sobota.

Kategorija do 60 kg (15): 1. Uroš Tajhman – Drava, 2. Damir Amidžić – Sankaku, 3.-4. Darjan Podgoršek – Gorišnica in Primož Troha – Železničar.

Kategorija do 66 kg (13): 1. Sedej Aljaž – Bežigrad, 2. Jesenko Četić – Fužinar, 3.-4. Aljaž Petrič – Duplek in Andrej Brda – KBV Lendava.

Kategorija do 73 kg (14): 1. Rok Tajhman – Drava, 2. Gregor Kranjc – Duplek, 3.-4. Miha Kavčič – Partizan Jesenice in Boris Petrič – Olimpija.

Kategorija do 81 kg (7): 1. David Mesarič – Koroški holding, 2. Gašper Kostrevec – Olimpija Krmelj, 3.-4. Matic Lampič – Olimpija Krmelj in Blaž Mlinarič – Lendava.

Kategorija do 90 kg (3): 1. David Kobaj – Nova Gorica, 2. Goran Homovec – Marezige, 3. Matija Jerenko – Drava.

Kategorija nad 90 kg (2): 1. Milan Tontić – Portorož, 2. Aleksander Stojković – Marezige.

Uvrstitve posameznic – mlajše mladinke (U 17):

V konkurenci deklet je sodelovalo 39 tekmovalk. V najlažji kategoriji tokrat ni bilo udeležениh. Največ uspeha je požel celjski Sankaku, ki je zbral z štirimi finalistki 17 točk in dva naslova državnih prvakinj (2 2 1). Na drugo mesto se je uvrstila KBV Lendava, ki je osvojila s tremi finalistkami 11 točk in naslov državne prvakinja Sendi Lešnjak (1 2 0). Tretje mesto pa so si zagotovile Bežigradjanke, kjer so lovoriko najboljšo osvojile Ana Tatalović in Barbara Ban (2 0 0).

Kategorija do 44 kg (3): 1. Anja Pečnak – Sankaku, 2. Katja Fertič – Duplek, 3. Edisa Omerašević – Vitalis.

Kategorija do 48 kg (8): 1. Tajda Ratajc, 2. Kristina Jazbec, 3.-4. Tina Trstenjak – vse Sankaku in Katarina Šotl – Koroški holding.

Kategorija do 52 kg (7): 1. Ana Tatalović – Bežigrad, 2. Doris

Žunič – KBV Lendava, 3.-4. Tamara Barbarič – PJK Triglav in Ines Leopold – Železničar.

Kategorija do 57 kg (5): 1. Sendi Lešnjak – KBV Lendava, 2. Tina Fink – Polyteam, 3.-4. Nastja Pristavnik – Impol in Anja Šimenc – PJK Triglav.

Kategorija do 63 kg (5): 1. Barbara Ban – Bežigrad, 2. Jasna Skoršek – Sankaku, 3.-4. Katja Milošević – Železničar in Romi Smajlagić – Vitalis.

Kategorija do 70 kg (5): 1. Lea Murko – Drava, 2. Sanja Jaklin – KBV Drava, 3.-4. Tina Razinger – Jesenice in Ingrid Muhame-ragić – Olimpija Krmelj.

Kategorija nad 70 kg (5): 1. Urška Skela – Impol, 2. Kalindi Fonda – Portorož, 3.-4. Špela Šimenc in Špela Gerzetič – obe PJK Triglav.

14. DRŽAVNO PRVENSTVO – STAREJŠI DEČKI/CE UDELEŽENCI DUPEKA NAJBOLJŠI

Murska Sobota, 03. april 2004. V prekrasni dvorani osnovne šole Štefana Kovača v Murski Soboti, je končano letošnje DP za dečke in deklice, katerega se je udeležilo 158 dečkov in deklic iz 27-ih klubov. Redko kdaj se dogodi, da se je udeležba deklic (62) tako približala udeležbi dečkov (96), kot je bil slučaj tokrat, kar je za prihodnost ženskega juda vsekakor dober pokazatelj. V skupnem seštevku so se premočno znašli na prvem mestu dečki in deklice JK Duplek, ki so skupaj zbrali 32 točk in poleg štirih naslovov državnih prvakov še tri finaliste, ali skupno 10 medalj (4 3 3). Na drugem mestu so pristali Bistričani, ki so prednjačili v kategoriji dečkov in so imeli poleg dveh naslovov državnih prvakov še dva finalista, pet medalj (2 2 1) in 17 točk. Tretje mesto so zasedli domačini, ki so osvojili 16 točk in tri naslove državnih prvakov (3 0 1).

Uvrstitve posameznikov – starejši dečki (U 15):

V konkurenci dečkov je sodelovalo 96 tekmovalcev. Najboljšo uvrstitev so zabeležili Bistričani, ki so za prvo mesto zbrali 17 točk (2 2 1). Dečki Dupleka so se uvrstili na drugo mesto z 12 točkami (2 0 2). Tretji pa so bili domači tekmovalci Murske Sobote, ki so zbrali točko manj – 11 točk (2 0 1).

Kategorija do 38 kg (14): 1. Uroš Kavčič – M. Sobota, 2. Martin Pečnikar – Sokol, 3.-4. Andraž Jereb – Alpina in Matej Studenčnik – Impol.

Kategorija do 42 kg (14): 1. Žiga Pristavnik – Impol, 2. Matic Semenič – PJK Triglav, 3.-4. Luka Vezzosi – Partizan Jesenice in Andrej Zalaznik – Sankaku.

Kategorija do 46 kg (17): 1. Alen Pulko, 2. Božo Skela – oba Impol, 3.-4. David Kukovica – Oplotnica in Miha Ljuboja – M. Sobota.

Kategorija do 50 kg (9): 1. Tilen Apšner – M. Sobota, 2. Kristjan Buršič – Marezige, 3.-4. Jure Senčar – Ljutomer in Žiga Vuzem – Šiška.

Kategorija do 55 kg (8): 1. Gašper Jerman – Šiška, 2. Matej Mrvič – Koroški holding, 3.-4. Tim Lešnik – Duplek in Rok Črešnar – Oplotnica.

Kategorija do 60 kg (10): 1. Matej Kocen – Olimpija, 2. Rene Brdnik – Impol, 3.-4. Denis Škerbot – Duplek in Marko Žgajner – Sankaku.

Kategorija do 66 kg (11): 1. Aljaž Petrič – Duplek, 2. Kristjan

Mojzes – Gorišnica, 3.-4. Simon Kojc – Kobra in Matej Morsi – Branik Broker.

Kategorija nad 66 kg (13): 1. Gregor Krajnc – Duplek, 2. Igor Milačič – PJK Triglav, 3.-4. Goran Varga – Lendava in Dejan Lovrec – Kobra.

Uvrstitve posameznikov – starejše deklice (U 15):

Starejših deklic se je udeležilo nadpovprečno število – 62 tekmovalk. Največ uspeha so zabeležile deklice Dupleka, ki so zbrale 20 točk (2 3 1), pred celjskim Sankakujem, ki je zbral 11 točk (2 0 1), ostali uvrščeni pa so občutno zaostali za vodilnima kluboma in beležijo uvrstitve le redke posameznice.

Kategorija do 32 kg (1): 1. Kristina Vršič – Duplek b.b.

Kategorija do 36 kg (6): 1. Neža Dolenc – Sokol, 2. Eva Zorko – Duplek, 3.-4. Katja Rudaš – KBV Lendava in Katja Kavaš – Lendava.

Kategorija do 40 kg (8): 1. Tamara Pungaršek – Sankaku, 2. Jasna Škofič – Duplek, 3.-4. Sandra Tijanič – Železničar in Katja Karba – Ljutomer.

Kategorija do 44 kg (10): 1. Karin Kerec – M. Sobota, 2. Polona Lampe – Železničar, 3.-4. Anja Petek – Gorišnica in Katja Ferlič – Duplek.

Kategorija do 48 kg (11): 1. Tina Trstenjak – Sankaku, 2. Katja Senekovič – Duplek, 3.-4. Vlora Bedeti – Sankaku in Urška Dogar – Lendava.

Kategorija do 52 kg (6): 1. Anja Borucky – Duplek, 2. Mojca Poredoš – Bežigrad, 3.-4. Anka Pogačnik – PJK Triglav in Laura Prendl – KBV Lendava.

Kategorija do 57 kg (12): 1. Tamara Barbarič – PJK Triglav, 2. Maruša Kavčič – Partizan Jesenice, 3.-4. Nina Milošević – Železničar in Anja Kostrevec – Olimpija Krmelj.

Kategorija nad 57 kg (8): 1. Urška Urek – Drava, 2. Sara Čehić – Vitalis, 3.-4. Barbara Ban – Bežigrad in Sabina Feran – Marezige.

14. MOŠTVENO DRŽAVNO PRVENSTVO IMPOL IN OLIMPIJA PORAVNANA

Slovenska Bistrica – Redni del moštvenega državnega prvenstva sta z ramo ob rami končala na vrhu prvoligaške lestvice bistriški Impol in ljubljanska Olimpija z enakim številom osvojenih točk, potem ko sta se v medsebojnem srečanju razšla z neodločenim rezultatom. Bistričani so se na prvo mesto uvrstili zgolj po boljšem zbiru v borbenih točkah. Prva sklepni turnir so se tako uvrstila četverica najboljših slovenskih moštev z naprej določenim razporedom – Impol : Drava in Olimpija : Ivo Reya. Na zadnje mesto se je uvrstil kranjski Triglav in se bo naslednje leto potil v drugoligaški konkurenci.

Vrstni red rednega dela prve slovenske lige 2004:

1. JK Impol – Slov. Bistrica	8	7	1	0	46:8	15
2. JK Olimpija – Ljubljana	8	7	1	0	38:15	15
3. JK Ivo Reya – Celje	8	6	0	2	35:19	12
4. JK Drava – Ptuj	8	5	0	3	34:21	10
5. JK Sankaku – Celje	8	3	0	5	25:31	6
6. JK K. holding – Sl. Gradec	8	3	0	5	21:35	6
7. JK Branik B. – Maribor	8	3	0	5	18:37	6
8. JK Juršinci – Juršinci	8	1	0	7	14:42	2
9. PJK Triglav – Kranj	8	0	0	8	14:41	0

DESETA LOVORIKA OSTAJA V BISTRICI

Slovenska Bistrica, 30. oktober 2004. *Bistriškemu Impolu čestitke za prvo mesto, Celjanom za dobre predstave, Ljubljancem mali finale, Ptujčanom pa uteha, da so bili zraven. Moštvo bistrškega Impola je položilo v svoje vitrine že deseti naslov moštvenih državnih prvakov v samostojni Sloveniji, potem ko so najprej v polfinalu z precejšnjo težavo le ugnali ptujsko Dravo 4:3 in za tem še v velikem finalu moštvo Ivo Reya 4:2. Moštvo ljubljanske Olimpije, ki je v polfinalu več ali manj nepričakovano izgubilo 3:4 z Celjani, so se morali zadovoljiti s tretjim mestom, potem ko so v malem finalu gladko odpravili Ptujčane 6:1.*

Moči na sklepnem turnirju že dolgo niso bile toliko izenačene, saj bi lahko po dogodkih sodeč vsak premagal vsakega. To trditev potrjuje že prvo polfinalno srečanje, kjer Ptujčanom sreča ni bila ravno naklonjena in tesno izgubili. Domačinom so se že kar dobro tresla kolena, vendar so na srečo v težjih kategorijah nadoknadili zamujeno in se uvrstili v finale z rezultatom 4:3 (40:27). Za Bistričane so bili uspešni Dani Rus, Luka Vuković, Grega Greif in Damjan Petek, za Ptujčane pa so to bili Marcel Ognjenovič, Klemen Ferjan in Igor Spasojevič.

V drugem polfinalnem srečanju med Olimpijo in Ivo Reyo so bili srečnejši Celjani. Ljubljanci so srečanje dobro pričeli, v žepu so imeli že tri zmage in rezultat 3:0, ki so ga zagotovili Andrej Pavlin, Mark Fafija in Sašo Jereb, voz je pričel drveti navzdol, ki ga Marko Petrič, Jure Šimic in Aljaž Artač niso uspeli zaustaviti. Celjani so v tem trenutku prekosili samega sebe, brata Edis in Denis Imamović, Darko Petelinšek in Matjaž Ceraj so nadoknadili zamujeno in zmagali z rezultatom 4:3 (40:27). Skratka, Ljubljanci svojih prednosti niso dodobra izkoristili, Celjanom pa je to uspelo.

Sledila sta zaključna srečanja, najprej so se v malem finalu za tretje mesto pomerila ljubljanska Olimpija in ptujska Drava. Uspešnejši so bili Ljubljanci, saj o kakšnem večjem odporu judoistov Drave ni bilo ne duha ne sluha, ki so na koncu izgubili z visokim rezultatom 6:1 (60:10). Učinkovito zmago je zabeležil le Klemen Ferjan. Posamezni rezultati: 60 kg: Pavlin : Ognjenovič 10:0, 66 kg: Fafija : Kolednik 10:0, 73 kg: Jereb : R. Tajhman 10:0, 81 kg: Petrič : K. Ferjan 0:10, do 90 kg: Mihelič : Spasojevič 10:0, 100 kg: Šimic : M. Tajhman 10:0, nad 100 kg: Artač : Plošinjak 10:0.

V ozračju, ki je v športni dvorani počasi prehajalo do vrelišča, sta se za naslov moštvenega državnega prvaka pomerili dve srečnejši ekipi – bistriški Impol in celjski Ivo Reya. Tudi tokrat so lovoriko obdržali v svojih vitrinah domačini, ki so Celjane ugnali z rezultatom 4:2 (33:20). V finalnem obračunu so se odvijale nadvse zanimive borbe, ki vsaka posebej zasluži svoje poglavje. Domačini so prišli do prednosti v lažjih kategorijah, kajti Celjani v najlažji kategoriji niso imeli predstavnika. Rezultat na 2:0 je povišal D. Rus do 66 kg, ko je ugnal Maslešo 10:0. Holer se je do 73 kg dobro odrezal z Vukovičem in pridobil točkovno prednost, kjer se je slednji poškodoval in je bil prisiljen dvoboj predati 10:0. V kategoriji do 81 kg je Edis Imamović »pospravil« Borisa Greifa z 10:0 in rezultat dvoboja izenačil (2:2). Najbolj izenačena borba se je odvijala do 90 kg, kjer sta Grega Greif in Denis Imamović dobesedno izgorela na blazini, kjer je bil po

mnenju sodnikov v izenačenem boju nekoliko uspešnejši Greif 3:0, kar pa je bilo za končni uspeh tudi odločilnega pomena, saj je imel do 100 kg Primož Ferjan lažje delo v boju z Petelinškom 10:0. Zadnje srečanje nad 100 kg med Petkom in Cerajem ni odločalo o ničemer več, prav zato se je tudi dvoboj med njima končal brez zmagovalca 0:0.

Posamezni moštveni rezultati EPS 2004:

Sklepni turnir EPS – play off, 30. oktober 2004

Slovenska Bistrica: Športna dvorana v Slovenski Bistrici – začetek turnirja ob 16.00 uri, gledalcev cca 650. Sodelujoče ekipe: Drava, Ivo Reya, Olimpija in Impol. Delegat turnirja Zvone Hudej in sodniki: Sašo Šindič, Tomislav Krajačič in Dušan Judnič.

Polfinalna srečanja:

JK Impol : JK Drava 4:3 (40:27)

JK Olimpija : JK Ivo Reya 3:4 (27:40)

Mali finale – srečanje za tretje mesto:

JK Olimpija : JK Drava 6:1 (60:10)

Veliki finale – srečanje za prvo mesto:

JK Impol : JK Ivo Reya 4:2 (33:20)

Končna uvrstitev prve slovenske lige 2004:

1. JK Impol – Slovenska Bistrica
2. JK Ivo Reya – Celje
3. JK Olimpija – Ljubljana
4. JK Drava – Ptuj
5. JK Sankaku – Celje
6. JK Koroški holding – Slovenj Gradec
7. JK Branik Broker – Maribor
8. JK Juršinci – Juršinci
9. PJK Triglav – Kranj

VRNITEV BEŽIGRADA MED NAJBOLJŠE

V pripravljalnici za uvrstitev v prvo slovensko ligo, je letos sodelovalo devet moštev. V širih krogih drugoligaških turnirjev je zdesetkanemu moštvu ljubljanskega Bežigrada uspela vrnitev v elitno družčino in bodo lahko naslednjo tekmovalno sezono zopet med deveterico najboljših moštev ponovno naskovali naslov moštvenega državnega prvaka. V drugo ligo pa se seli moštvo kranjskega Triglava, ki se jim letos ni uspelo obdržati v elitni družčini. Športnim delavcem Judo kluba Koper ni uspelo zbrati moštvo za tekmovalje v drugi ligi, kar je zelo neodgovorno dejanje. Tako so bila vsa predvidena srečanja registrirana 7:0 (70:0) bb.

Končna lestvica druge slovenske lige 2004:

1. JK Bežigrad – Ljubljana	8	7	0	1	42:14	14
2. JK Železničar – Maribor	8	7	0	1	41:14	14
3. JK Impol II – Sl. Bistrica	8	7	0	1	39:14	14
4. KBV Lendava – Lendava	8	5	0	3	33:23	10
5. JK Gorišnica – Gorišnica	8	3	1	4	28:26	7
6. JK Lendava – Lendava	8	3	0	5	28:26	6
7. JK Ljutomer – Ljutomer	8	2	1	5	22:32	5
8. JK Branik B. II – Maribor	8	1	0	7	13:41	2
9. JK Koper – Koper	8	0	0	8	0:56	0

BREZSKRBNI VSEPOVSOD Z ENIM PAKETOM!

PAKET MODRI*

∞ **KLICI** in **SPOROČILA**
v vsa SLO omrežja
3 GB prenosa podatkov

do **100 Mb/s**

+215 / 40 HD programov

∞ **KLICI**
v vsa SLO omrežja in v EU

Bodite vedno brezskrbni s paketom Modri! Prinaša vam brezskrbno **mobilno telefonijo**, vrhunsko **televizijo**, hiter **internet** in neomejeno **fiksno telefonijo**, vse v enem **paketu po ugodni ceni**.

59⁹⁵
EUR/mesec

www.telekom.si

TelekomSlovenije

*Naročniško razmerje s paketom Modri lahko v akcijskem obdobju od 18. 6. do 31. 8. 2015 sklenejo novi ali obstoječi naročniki storitev Mobitel in/ali SiOL, ki so zasebni uporabniki. Paket Modri v akcijskem obdobju vsebuje: SiOL TV s programsko shemo Standard, ki jo lahko naročniki brezplačno nadgradijo v Mega HD, internet SiOL s hitrostjo 100 Mb/s / 20 Mb/s na FTTH oz. do 20 Mb/s / 1 Mb/s VAR na ADSL oz. do 30 Mb/s / 5 Mb/s VAR na VDSL, telefonijo SiOL z eno telefonsko številko, ki vključuje neomejene klice v vsa fiksna in mobilna slovenska omrežja ter neomejene klice v območja EU-tarife, ter mobilni del, ki vključuje neomejene pogovore v vsa slovenska omrežja, neomejene SMS-/MMS-e in 3 GB prenosa podatkov v mobilnem omrežju Telekoma Slovenije. Pri paketu je možna sklenitev dodatnega naročniškega razmerja Druga številka z mesečno naročnino 10 EUR. Nadgradnjo programske sheme lahko naročniki izvedejo brezplačno vsaka dva meseca. V primeru spremembe obstoječega naročniškega paketa s storitvami Mobitel in/ali SiOL v navedeni paket se zaračuna enkratni znesek v višini 20 EUR. Za več informacij o ponudbi obiščite www.telekom.si, Telekomov center, pooblaščen prodajno mesto ali pokličite 041 700 700 oz. 080 8000. Telekom Slovenije, d.d., Ljubljana.